Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1069/2009,**

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus)

(EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/63/EU, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010	L 276	33	20.10.2010

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1069/2009,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Eläimistä saatavat sivutuotteet, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, aiheuttavat mahdollisia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle. Suu- ja sorkkataudin puhkeamiseen, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden, kuten naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE), leviämiseen ja dioksiinien esiintymiseen rehussa liittyneet kriisit ovat osoittaneet, mitä seurauksia tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden vääränlaisella käytöllä on ihmisten ja eläinten terveydelle, elintarvike- ja rehuketjun turvallisuudelle ja kuluttajien luottamukselle. Tällaisilla kriiseillä voi lisäksi olla laajempia haitallisia vaikutuksia koko yhteiskuntaan, koska ne vaikuttavat maanviljelijöiden ja asianomaisten tuotannonalojen yhteiskunnallis-taloudelliseen tilanteeseen sekä kuluttajien luottamukseen eläinperäisten tuotteiden turvallisuuteen. Taudinpurkauksilla voisi myös olla kielteisiä vaikutuksia ympäristöön, ei pelkästään hävittämisongelmista johtuvia vaan myös biodiversiteettiin liittyviä.

(2) Eläimistä saatavia sivutuotteita syntyy pääasiassa teurastettaessa eläimiä ihmisravinnoksi, eläinperäisten elintarvikkeiden, kuten maitotuotteiden, tuotannon yhteydessä sekä kuolleiden eläinten hävittämisen ja taudintorjuntatoimenpiteiden yhteydessä. Sivutuotteet aiheuttavat alkuperästään riippumatta mahdollisen riskin ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle. Tätä riskiä on valvottava asianmukaisesti joko ohjaamalla tällaiset tuotteet turvallisin keinoin hävitettäviksi tai käyttämällä ne erilaisiin tarkoituksiin edellyttäen, että noudatetaan tiukkoja vaatimuksia, joilla minimoidaan terveysriskit.

([1]) EUVL C 100, 30.4.2009, s. 133.
([2]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. syyskuuta 2009.

▼B

(3) Kaikkien eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittäminen ei ole realistinen vaihtoehto, sillä se johtaisi kestämättömiin kustannuksiin ja ympäristöriskeihin. Sen sijaan on kaikkien kansalaisten etu, edellyttäen että terveysriskit minimoidaan, että laajaa valikoimaa eläimistä saatavia sivutuotteita voidaan käyttää turvallisesti erilaisissa käyttötarkoituksissa kestävällä tavalla. Monenlaisia eläimistä saatavia sivutuotteita käytetäänkin yleisesti tärkeillä tuotannonaloilla kuten lääke-, rehu- ja nahkateollisuudessa.

(4) Uudet tekniikat ovat laajentaneet eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden mahdollisia käyttökohteita useille tuotannonaloille, erityisesti energiantuotantoon. Näiden tekniikoiden käyttö voi kuitenkin aiheuttaa terveysriskejä, jotka myös on minimoitava.

(5) Eläimistä saatavien sivutuotteiden keräämistä, kuljetusta, käsittelyä, jatkokäsittelyä, muuntamista, jalostamista, varastoimista, markkinoille saattamista, jakelua, käyttöä ja hävittämistä koskevat yhteisön terveyssäännöt olisi vahvistettava johdonmukaiseksi ja kattavaksi kehykseksi.

(6) Näiden yleisten sääntöjen olisi oltava oikeassa suhteessa ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvaan riskiin, jota eläimistä saatavat sivutuotteet aiheuttavat, kun toimijat käsittelevät niitä ketjun eri vaiheissa, alkaen niiden keräämisestä ja jatkuen niiden käyttöön tai hävittämiseen. Säännöissä olisi myös otettava huomioon mainituista toimista ympäristölle aiheutuvat riskit. Yhteisön kehyksen olisi tarvittaessa sisällettävä terveyssääntöjä, jotka koskevat eläimistä saatavien sivutuotteiden markkinoille saattamista, yhteisön sisäinen kauppa ja tuonti mukaan lukien.

(7) Asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ([1]) Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistivat muita kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat yhteisön säännöt. Tieteellisiin neuvoihin pohjautuen ja elintarvikkeiden turvallisuudesta 12 päivänä tammikuuta 2000 annetun komission valkoisen kirjan mukaisena toimenpiteenä asetuksella otettiin käyttöön joukko sääntöjä, joilla pyritään suojelemaan elintarvike- ja rehuketjun turvallisuutta ja jotka täydentävät yhteisön elintarvike- ja rehulainsäädäntöä. Nämä säännöt ovat parantaneet huomattavasti suojelun tasoa yhteisössä eläimistä saatavien sivutuotteiden aiheuttamia riskejä vastaan.

(8) Asetuksella (EY) N:o 1774/2002 otettiin käyttöön luokitus, jossa eläimistä saatavat sivutuotteet jaetaan kolmeen luokkaan niihin liittyvien riskien mukaan. Toimijoiden on pidettävä eri luokkiin kuuluvat eläimistä saatavat sivutuotteet erillään toisistaan, jos ne haluavat hyödyntää sellaisia eläimistä saatavia sivutuotteita, jotka eivät aiheuta merkittävää riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle, erityisesti jos tällaiset tuotteet johdetaan ihmisravinnoksi kelpaavasta aineksesta. Asetuksella myös vahvistettiin periaate, että suuririskistä ainesta ei pitäisi syöttää tuotantoeläimille ja että tietystä eläinlajista johdettua ainesta ei pitäisi syöttää saman lajin eläimille. Kyseisen asetuksen nojalla rehuketjuun päästetään ainoastaan aines, joka on peräisin sellaisista eläimistä, joille on tehty eläinlääkärintarkastus. Lisäksi asetuksessa säädetään käsittelyvaatimuksista, joilla varmistetaan riskien väheneminen.

([1]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

▼B

(9) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen toimenpiteistä, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet asetuksen noudattamiseksi. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotuksia. Kertomus annettiin 21 päivänä lokakuuta 2005, ja siinä painotettiin, että asetuksen (EY) N:o 1774/2002 periaatteet olisi pidettävä voimassa. Lisäksi siinä tuotiin esiin aloja, joilla katsottiin tarpeelliseksi tarkistaa kyseistä asetusta erityisesti selventämällä lopputuotteisiin sovellettavia sääntöjä, suhdetta yhteisön muuhun lainsäädäntöön ja tietyn aineksen luokitusta. Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto teki vuosina 2004 ja 2005 useita selvitysmatkoja, joilla saadut tiedot tukevat näitä päätelmiä. Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston mukaan eläimistä saatavien sivutuotteiden kulun jäljitettävyyttä sekä virallisten tarkastusten tehokkuutta ja yhtenäisyyttä on parannettava.

(10) Tieteellinen ohjauskomitea, jonka Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen korvasi vuonna 2002, on antanut useita lausuntoja eläimistä saatavista sivutuotteista. Lausunnoista käy ilmi tarve säilyttää asetuksen (EY) N:o 1774/2002 pääperiaatteet; erityisesti periaate, että terveystarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi luokitelluista eläimistä johdettuja sivutuotteita ei pitäisi päästää rehuketjuun. Tällaiset eläimistä saadut sivutuotteet saadaan kuitenkin ottaa talteen, ja niitä saadaan käyttää teknisten tai teollisten tuotteiden tuotannossa tietyin terveydellisin edellytyksin.

(11) Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan 21 päivänä lokakuuta 2005 antamissa päätelmissä komission kertomuksesta ja komission suorittamissa myöhemmissä kuulemisissa on korostunut se, että asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 vahvistettuja sääntöjä olisi parannettava. Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevien sääntöjen päätavoitteet eli ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjunta ja elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuden suojeleminen olisi vahvistettava selkeästi. Kyseisten tavoitteiden pitäisi olla saavutettavissa tämän asetuksen säännöksillä.

(12) Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevia tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä olisi sovellettava tuotteisiin, joita ei yhteisön lainsäädännön mukaisesti saa käyttää ihmisravinnoksi, erityisesti jos ne eivät ole elintarvikehygieniaa koskevan lainsäädännön mukaisia tai jos niitä ei ole saatettu markkinoille elintarvikkeina, koska ne eivät ole turvallisia joko terveydelle haitallisina tai ihmisravinnoksi kelpaamattomina (”lain mukaan” eläimistä saatavina sivutuotteina pidettävät tuotteet). Näitä sääntöjä olisi kuitenkin sovellettava myös eläinperäisiin tuotteisiin, jotka ovat tiettyjen sääntöjen mukaisia niiden mahdollisen ihmisravinnoksi käyttämisen osalta tai jotka ovat raaka-aineita ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistuksessa, vaikka ne lopulta olisi tarkoitettu muuhun käyttöön (”käyttötarkoituksen mukaan” eläimistä saatavina sivutuotteina pidettävät tuotteet).

(13) Tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä olisi luonnonvaraisista eläimistä aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi sovellettava myös tällaisten eläinten ruhoihin tai ruhonosiin, joiden epäillään olevan tartuntataudin saastuttamia. Tämän lisäyksen ei pitäisi merkitä velvoitetta kerätä ja hävittää sellaisten luonnonvaraisten eläinten

▼B

raatoja, jotka ovat kuolleet tai joita metsästetään niiden luonnonvaraisessa elinympäristössä. Jos hyvää metsästyskäytäntöä noudatetaan, luonnonvaraisen riistan osalta sisäelimet ja muut ruumiinosat voidaan hävittää turvallisesti paikan päällä. Tällaisia käytäntöjä riskien minimoimiseksi on jo otettu käyttöön jäsenvaltioissa, ja joissain tapauksissa ne perustuvat kulttuuriperintöön tai metsästäjien toimintaa säätelevään kansalliseen lainsäädäntöön. Eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 853/2004 ([1]) vahvistetaan luonnonvaraisesta riistasta ja luonnonvaraisen riistan lihasta peräisin olevia eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat yhteisön säännöt. Säännöissä myös vastuu riskien ehkäisemisestä annetaan koulutetuille henkilöille, kuten metsästäjille. Kun otetaan huomioon elintarvikeketjulle mahdollisesti aiheutuvat riskit, tätä asetusta olisi sovellettava kaadetusta riistasta saatuihin sivutuotteisiin vain siinä määrin kuin elintarvikehygienialainsäädäntö koskee tällaisen riistan markkinoille saattamista ja käsittää riistankäsittelylaitoksissa suoritetut toimet. Lisäksi tämän asetuksen pitäisi koskea metsästysmuistojen valmistukseen käytettäviä eläimistä saatavia sivutuotteita, jotta vältetään sellaisista sivutuotteista eläinten terveydelle aiheutuvat riskit.

(14) Tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä olisi sovellettava vesieläimistä saatuihin sivutuotteisiin lukuun ottamatta ainesta, joka on peräisin aluksista, jotka harjoittavat toimintaansa yhteisön elintarvikehygienialainsäädännön mukaisesti. Olisi kuitenkin hyväksyttävä riskiin sopeutettuja toimenpiteitä sellaisen aineksen käsittelyyn ja hävittämiseen, joka syntyy poistettaessa kalastusaluksella sisälmyksiä kaloista, joissa on merkkejä taudista. Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi hyväksyttävä asianmukaisen tieteellisen tahon suorittaman riskinarvioinnin perusteella ottaen huomioon saatavilla oleva todistusaineisto ihmisiin tarttuvien tautien, erityisesti tiettyjen loistartuntojen, leviämisen estämiseksi toteutettujen toimenpiteiden tehokkuudesta.

(15) Maatilalla raakaan lemmikkieläinten ruokaan käytettävän tai elintarvikealan yritysten loppukäyttäjille toimittaman aineksen aiheuttaman vähäisen riskin takia eräisiin raakaan lemmikkieläinten ruokaan liittyviin toimintoihin ei olisi sovellettava tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä.

(16) Tässä asetuksessa on aiheellista selventää, mitkä eläimet on luokiteltava lemmikkieläimiksi, jotta niistä saatuja sivutuotteita ei käytetä tuotantoeläinten rehussa. Erityisesti muussa kuin tuotantotarkoituksessa, esimerkiksi seuraeläiminä, pidetyt eläimet olisi luokiteltava lemmikkieläimiksi.

(17) Eräitä tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja

([1]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

▼B

neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001 ([1]) ja jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ([2]) vahvistettuja määritelmiä olisi käytettävä tässä asetuksessa yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi. Kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annettuun neuvoston direktiiviin 86/609/ETY ([3]) tehtyä viittausta olisi selkeytettävä.

(18) Vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/88/EY ([4]) mukaista vesieläimen määritelmää olisi käytettävä tässä asetuksessa yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi. Samalla vedessä eläviin selkärangattomiin, joita kyseinen määritelmä ei koske ja jotka eivät aiheuta taudin leviämisriskiä, olisi sovellettava samoja vaatimuksia kuin vesieläimiin.

(19) Kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/31/EY ([5]) täsmennetään edellytykset, joiden on täytyttävä ennen kuin kaatopaikalle voidaan myöntää lupa. Tässä asetuksessa olisi säädettävä eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä kaatopaikoilla, joille on myönnetty lupa.

(20) Toimijoilla olisi oltava päävastuu tämän asetuksen mukaisten toimien suorittamisesta. On yleisen edun mukaista, että ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaavia riskejä torjuttaessa käytössä on keräys- ja hävittämisjärjestelmä, jolla varmistetaan, että eläimistä saatavat sivutuotteet, joita ei voida käyttää tai joita ei taloudellisista syistä käytetä, käytetään tai hävitetään turvallisesti. Keräys- ja hävittämisjärjestelmän laajuutta määritettäessä olisi otettava huomioon eläimistä saatavien sivutuotteiden kussakin jäsenvaltiossa tosiasiallisesti kertyvä määrä. Keräys- ja hävittämisjärjestelmässä olisi myös otettava ennakoivasti huomioon tarve lisätä hävittämiskapasiteettia, jos tartuntatauteja puhkeaa suuressa mittakaavassa tai jos olemassa olevassa hävittämislaitoksessa ilmenee tilapäinen tekninen vika. Jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä yhteistyötä toistensa ja kolmansien maiden kanssa edellyttäen, että tämän asetuksen tavoitteet toteutuvat.

(21) On tärkeää määritellä eläimistä saatavien sivutuotteiden elinkaaren osalta lähtöpiste, jonka jälkeen tämän asetuksen vaatimuksia olisi sovellettava. Kun tuotteesta on tullut eläimistä saatava sivutuote, se ei saisi palata elintarvikeketjuun. Eräiden raaka-aineiden, kuten vuotien, käsittelyyn laitoksissa, jotka kuuluvat samanaikaisesti elintarvikeketjuun ja eläimistä saatavien sivutuotteiden

([1]) EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.
([2]) EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.
([3]) EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.
([4]) EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.
([5]) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

▼B

ketjuun, sovelletaan erityisiä määräyksiä. Tällaisissa tapauksissa olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimiin erottamalla ne toisistaan, jotta voidaan minimoida ristikontaminaatiosta mahdollisesti aiheutuvat riskit elintarvikeketjulle. Muille laitoksille olisi määritettävä riskiperusteiset ehdot ristikontaminaation estämiseksi erityisesti erottamalla eläimistä saatavien sivutuotteiden ketju ja elintarvikeketju toisistaan.

(22) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja mahdollisten riskien hallitsemiseksi olisi määritettävä valmistusketjun päätepiste tuotteille, joilla ei enää ole välitöntä merkitystä rehuketjun turvallisuuteen. Eräiden yhteisön muussa lainsäädännössä säänneltyjen tuotteiden osalta tällainen päätepiste olisi määritettävä valmistusvaiheessa. Tämän päätepisteen saavuttaneet tuotteet olisi vapautettava tämän asetuksen nojalla suoritettavasta valvonnasta. Päätepisteen ohittaneita tuotteita olisi voitava tämän asetuksen nojalla saattaa markkinoille rajoituksetta, ja toimijoiden, joita ei ole hyväksytty tai rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, olisi saatava käsitellä ja kuljettaa niitä.

(23) Päätepistettä pitäisi voida kuitenkin muuttaa erityisesti uusien kehittymässä olevien riskien tapauksessa. Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 nojalla tietyt tuotteet, eritoten guano, tietyt erityisellä tavalla kuten parkitsemalla muokatut nahat ja tietyt metsästysmuistot on vapautettu kyseisen asetuksen vaatimuksista. Samankaltaisista vapautuksista olisi säädettävä tämän asetuksen mukaisesti hyväksyttävissä täytäntöönpanotoimenpiteissä, kuten öljykemian tuotteiden ja biodieselin tuotannosta syntyvien lopputuotteiden osalta tietyin edellytyksin.

(24) Ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoisen suojan takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi jatkettava tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista estääkseen eläimistä saatavien sivutuotteiden lähettämisen rajoitetuilta alueilta tai laitoksista erityisesti sellaisen taudinpurkauksen yhteydessä, joka on mainittu yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/119/ETY ([1]).

(25) Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevia sellaisia toimia, jotka aiheuttavat huomattavan riskin ihmisten ja eläinten terveydelle, olisi suoritettava ainoastaan laitoksissa, jotka toimivaltainen viranomainen on etukäteen näitä toimia varten hyväksynyt. Tätä edellytystä olisi sovellettava erityisesti jalostuslaitoksiin ja muihin laitoksiin, joissa käsitellään tai varastoidaan eläimistä saatavia sivutuotteita, joilla on välitön merkitys rehuketjun turvallisuuteen. Olisi sallittava useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely samassa laitoksessa edellyttäen, että ristikontaminaatio estetään. Näitä edellytyksiä olisi saatava myös muuttaa, jos hävitettävän ja käsiteltävän aineksen määrä kasvaa tartuntataudin laajamittaisen puhkeamisen takia ja jos varmistetaan, että tilapäinen käyttö tällaisissa muuttuneissa olosuhteissa ei johda tautiriskin leviämiseen.

([1]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69.

▼B

(26) Tällaista hyväksyntää ei pitäisi kuitenkaan edellyttää laitoksilta, joissa jalostetaan tai käsitellään tiettyjä turvallisia aineksia, kuten niin pitkälle jalostettuja tuotteita, etteivät ne enää aiheuta riskiä ihmisten ja eläinten terveydelle. Tällaiset laitokset olisi rekisteröitävä, jotta ainesten kulkua voidaan valvoa virallisesti ja taata niiden jäljitettävyys. Rekisteröintivaatimusta olisi sovellettava myös eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita kuljettaviin toimijoihin, paitsi jos niihin ei enää kohdisteta minkäänlaista valvontaa ketjun päätepisteen määrittämisen seurauksena.

(27) Laitosten hyväksymisen olisi tapahduttava siten, että toimivaltaiselle viranomaiselle toimitetaan tarkastuskäynnin jälkeen tiedot, jotka osoittavat, että tämän asetuksen mukaiset laitoksen infrastruktuuria ja välineitä koskevat vaatimukset täyttyvät tavalla, jolla käytettävästä prosessista ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit tulevat asianmukaisesti torjutuiksi. Hyväksynnät olisi voitava myöntää ehdollisina, jotta toimijat voivat korjata puutteet ennen kuin laitos saa lopullisen hyväksynnän.

(28) Laitoksia, joiden toiminta on jo hyväksytty elintarvikehygieniaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ei tarvitsisi enää hyväksyä tai rekisteröidä tämän asetuksen nojalla, sillä kyseisen yhteisön lainsäädännön mukaisessa hyväksynnässä tai rekisteröinnissä otetaan jo huomioon tämän asetuksen tavoitteet. Elintarvikehygieniaa koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla hyväksytyt tai rekisteröidyt laitokset olisi kuitenkin velvoitettava noudattamaan tämän asetuksen vaatimuksia, ja ne olisi virallisesti tarkastettava sen toteamiseksi, noudattavatko ne tämän asetuksen vaatimuksia.

(29) Eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet olisi riskinarvioinnin perusteella luokiteltava kolmeen luokkaan niiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin suuruuden mukaan. Suuririskisiä eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita olisi käytettävä ainoastaan rehuketjun ulkopuolisiin tarkoituksiin, mutta pienemmän riskin aiheuttava käyttö olisi sallittava turvallisissa olosuhteissa.

(30) Tieteen ja tekniikan kehitys saattaa johtaa sellaisten prosessien kehittämiseen, joilla poistetaan tai minimoidaan ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit. Tässä asetuksessa vahvistettuihin eläimistä saatavien sivutuotteiden luetteloihin olisi saatava tehdä muutoksia kehityksen huomioon ottamiseksi. Ennen muutosten tekemistä ja ottaen huomioon yhteisön lainsäädännön yleiset periaatteet, joilla pyritään takaamaan ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoinen suoja, tarkoituksenmukaisen tieteellisen tahon eli Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, Euroopan lääkeviraston tai kulutustavaroita käsittelevän tiedekomitean olisi suoritettava riskinarviointi sen eläimistä saatavan sivutuotteen mukaan,

▼B

jota koskevat riskit on tarkoitus arvioida. Olisi kuitenkin oltava selvää, että jos eri luokkiin kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita sekoitetaan, seos olisi käsiteltävä niiden vaatimusten mukaan, jotka koskevat suurimman riskin luokkaan kuuluvaa seoksen osaa.

(31) Tarttuvan spongiformisen enkefalopatian, jäljempänä ”TSE”, riskin sisältävää eläimistä saatavaa sivutuotetta ei ihmisten terveydelle aiheutuvan suuren riskin vuoksi pitäisi käyttää etenkään rehussa. Tätä rajoitusta olisi sovellettava luonnonvaraisiin eläimiin, joiden välityksellä tarttuva tauti voi levitä. Rajoitus, joka koskee TSE-riskin sisältävien eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttämistä ruokinnassa, ei saisi estää asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistettujen ruokintaa koskevien sääntöjen soveltamista.

(32) Kokeissa käytettävistä eläimistä, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivissä 86/609/ETY, saatuja sivutuotteita ei pitäisi käyttää rehussa, koska kyseisistä eläimistä saatavista sivutuotteista voi aiheutua riskejä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia kokeissa käytettävistä eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttämisen uusien lisäaineiden testaamiseen eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ([1]) mukaisesti.

(33) Yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 ([2]) ja tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/22/EY ([3]) nojalla on laitonta käyttää tiettyjä aineita ja tuotteita. Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY ([4]) annetaan lisäsääntöjä elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä. Lisäksi direktiivissä 96/23/EY vahvistetaan sääntöjä, joita sovelletaan löydettäessä sallittujen aineiden jäämiä tai kontaminantteja sellaisia määriä, jotka ylittävät tietyt sallitut arvot. Yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden varmistamiseksi sellaiset eläinperäiset tuotteet, joissa havaitaan asetusta (ETY) N:o 2377/90 ja direktiivejä 96/22/EY ja 96/23/EY rikkovia aineita, olisi luokiteltava luokkaan 1 tai 2 kuuluvaksi ainekseksi sen mukaan, minkä suuruisen riskin ne aiheuttavat elintarvike- ja rehuketjulle.

(34) Lantaa ja ruuansulatuskanavan sisältöä ei tarvitsisi hävittää edellyttäen, että niitä levitettäessä maahan estetään tautien leviäminen asianmukaisella käsittelyllä. Maatilalla kuolleista eläimistä ja tautien hävittämiseksi lopetetuista eläimistä saatavia sivutuotteita ei pitäisi käyttää rehuketjussa. Tätä rajoitusta olisi sovellettava myös

([1]) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.
([2]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1.
([3]) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.
([4]) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

▼B

tuotuihin eläimistä saataviin sivutuotteisiin, jotka saa tuoda yhteisöön, jos yhteisön rajatarkastusasemalla suoritetussa tarkastuksessa havaitaan, että ne eivät ole yhteisön lainsäädännön mukaisia, ja tuotteisiin, joista yhteisössä suoritetuissa tarkastuksissa havaitaan, että ne eivät ole sovellettavien vaatimusten mukaisia. Elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([1]) ja rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun asetuksen (EY) N:o 767/2009 ([2]) noudattamatta jättämisen ei pitäisi johtaa rajatarkastuksiin osoitettavien tuotteiden poistamiseen rehuketjusta.

(35) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 voimaantulopäivästä lähtien tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden luokittelu lähtökohtaisesti luokkaan 2 kuuluvaksi ainekseksi rajoittaa tiukasti niiden käyttöä, mutta ei välttämättä ole oikeassa suhteessa niihin sisältyviin riskeihin. Tästä syystä kyseiset eläimistä saatavat sivutuotteet olisi luokiteltava uudelleen luokkaan 3 kuuluvaksi ainekseksi, jotta niitä saisi käyttää tietyissä ruokintatarkoituksissa. Kaikki muut eläimistä saatavat sivutuotteet, joita ei luetella jossakin näistä kolmesta luokasta, olisi edelleen lähtökohtaisesti luokiteltava luokkaan 2 kuuluvaksi ainekseksi varovaisuussyistä erityisesti siksi, että näin vahvistetaan yleistä periaatetta jättää tällainen aines muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten rehuketjun ulkopuolelle.

(36) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([3]) jälkeen on tullut voimaan sellaista muuta lainsäädäntöä, kuten elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004 ([4]), asetus (EY) N:o 853/2004 ja rehuhygieniaa koskevista vaatimuksista 12 päivänä tammikuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005 ([5]), jota asetus (EY) N:o 1774/2002 täydentää, jossa elintarvike- ja rehualan toimijoille asetetaan ensisijainen velvoite ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun tähtäävän yhteisön lainsäädännön noudattamisesta. Kyseisen lainsäädännön mukaisesti toimijoiden, jotka harjoittavat toimintaansa tämän asetuksen nojalla, olisi siis oltava ensisijaisesti vastuussa tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta. Tätä velvoitetta olisi selkeytettävä edelleen ja täsmennettävä niiden keinojen osalta, joilla jäljitettävyys taataan, kuten eläimistä saatavien sivutuotteiden erillinen kerääminen ja kanavointi. Käytössä olevia järjestelmiä, joilla varmistetaan muulla tavoin ainoastaan jäsenvaltion sisällä kuljetettavien tuotteiden jäljitettävyys, olisi voitava hyödyntää edelleen, jos niiden avulla saadaan vastaavat tiedot. Olisi tuettava kaikin keinoin sähköisten ja muiden paperittomien dokumentointitapojen käyttöä, edellyttäen, että niillä varmistetaan täysi jäljitettävyys.

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
([2]) EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1.
([3]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([4]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1.
([5]) EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1.

▼B

(37) Omavalvontajärjestelmä on tarpeen sen varmistamiseksi, että laitoksissa noudatetaan tämän asetuksen vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi virallisten tarkastusten aikana otettava huomioon omavalvonnan toimivuus. Tietyissä laitoksissa omavalvontaa olisi toteutettava vaara-analyysin ja kriittisten valvontapisteiden (HACCP) periaatteisiin perustuvan järjestelmän avulla. HACCP-periaatteiden olisi perustuttava niiden täytäntöönpanosta elintarvike- ja rehuhygieniaa koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla saatuihin kokemuksiin. Tässä yhteydessä kansalliset hyvän käytännön ohjeet voisivat olla hyödyllinen väline HACCP-periaatteiden käytännön täytäntöönpanossa ja muissa tämän asetuksen näkökohdissa.

(38) Eläimistä saatavia sivutuotteita olisi käytettävä vain, jos ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit minimoidaan sivutuotteiden käsittelyn ja sivutuotteista valmistettujen johdettujen tuotteiden markkinoille saattamisen aikana. Jos tämä ei ole mahdollista, eläimistä saatavat sivutuotteet olisi hävitettävä turvallisissa olosuhteissa. Eri vaihtoehdot käyttää eri luokkiin kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita olisi täsmennettävä johdonmukaisesti yhteisön muun lainsäädännön kanssa. Myös pienemmän riskin luokille olisi yleisesti tarjottava suuremman riskin luokan vaihtoehdot, paitsi silloin, kun on kyse erityisolosuhteista tiettyihin eläimistä saataviin sivutuotteisiin liittyvän riskin takia.

(39) Eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet olisi hävitettävä kaatopaikkoja ja jätteenpolttoa koskevan ympäristölainsäädännön mukaisesti. Yhdenmukaisuuden takaamiseksi polttaminen olisi suoritettava jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/76/EY ([1]) mukaisesti. Jätteen rinnakkaispolttoon – joko hyödyntämiseen tai hävittämiseen – sovelletaan samankaltaisia hyväksymistä ja toimintaa koskevia vaatimuksia kuin jätteenpolttoon, erityisesti ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen, jätevesien ja jäämien päästöjen sekä valvontaa, seurantaa ja mittauksia koskevien vaatimusten osalta. Näin ollen olisi sallittava kaikkiin kolmeen luokkaan kuuluvien ainesten suora rinnakkaispoltto ilman esikäsittelyä. Lisäksi olisi harkittava erityisiä säännöksiä pienen ja suuren kapasiteetin polttolaitosten hyväksymisestä.

(40) Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttäminen polttoaineena polttoprosessissa olisi sallittava, eikä sitä olisi katsottava jätteenhävitystoimeksi. Tällaisen käytön olisi kuitenkin tapahduttava olosuhteissa, joissa taataan ihmisten ja eläinten terveyden suojelu ja asianmukaisten ympäristönormien noudattaminen.

(41) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelymenetelmille ajan, lämpötilan ja paineen parametreja, erityisesti asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitetuille menetelmille 2–7.

([1]) EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

▼B

(42) Sellaisten simpukoiden kuoret, joista on poistettu pehmytkudos tai liha, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Yhteisössä on erilaisia käytäntöjä pehmytkudoksen tai lihan poistamiseksi simpukoista, joten olisi oltava mahdollista käyttää simpukoita, joista ei ole poistettu koko pehmytkudosta tai lihaa, edellyttäen, että tällainen käyttö ei aiheuta riskejä ihmisten tai eläinten terveydelle. Jäsenvaltioiden hyvän käytännön ohjeista voisi olla apua tietämyksen levittämiseksi asianmukaisista olosuhteista, joissa tällainen käyttö olisi mahdollista.

(43) Koska tällaisista tuotteista aiheutuu vain vähäinen riski ihmisten tai eläinten terveydelle, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava sallia luokkaan 2 ja 3 kuuluviin aineksiin pohjautuvien biodynaamisten preparaattien valmistus ja levittäminen maahan luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ([1]) mukaisesti.

(44) Kehitteillä olevat uudet tekniikat tarjoavat edullisia tapoja tuottaa energiaa eläimistä saatavia sivutuotteita hyödyntämällä tai mahdollistavat tällaisten tuotteiden turvallisen hävittämisen. Turvallinen hävittäminen voidaan tehdä yhdistämällä useita eläimistä saatavien sivutuotteiden turvallisen säilytyksen menetelmiä paikan päällä käytössä oleviin hävittämistapoihin ja yhdistämällä hyväksyttyjä käsittelymenetelmiä koskevia parametrejä uusiin myönteisen arvion saaneisiin standardeihin. Tieteen ja tekniikan asiaan liittyvän kehityksen huomioon ottamiseksi tällaista teknologiaa olisi saatava käyttää vaihtoehtoisena menetelmänä hävittää tai käyttää eläimistä saatavia sivutuotteita koko yhteisössä. Jos tekninen prosessi on yksittäisen henkilön kehittämä, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi tarkastettava toimivaltaisen viranomaisen tarkistama hakemus ennen hyväksynnän myöntämistä, jotta varmistetaan, että prosessin potentiaali vähentää riskejä on arvioitu ja että kunnioitetaan yksilöiden oikeuksia, liiketietojen luottamuksellisuus mukaan lukien. Jotta hakijoille voidaan varmistaa ohjeistus, olisi vahvistettava hakemusten vakiomalli. Koska asiakirjan on määrä olla ainoastaan ohjeellinen, se olisi hyväksyttävä neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen yhteistyössä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa.

(45) Elintarvike- ja rehuketjun suojelun takaamiseksi on aiheellista selkeyttää ruokinnassa käytettäväksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden sekä orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden markkinoille saattamista koskevia edellytyksiä. Ainoastaan luokkaan 3 kuuluvaa ainesta pitäisi käyttää muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten ruokinnassa. Eläimistä saatavista sivutuotteista tuotetut lannoitteet voivat vaikuttaa elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuteen. Jos ne on valmistettu luokkaan 2 kuuluvasta aineksesta johdetusta lihaluujauhosta tai käsitellystä eläinvalkuaisesta, niihin olisi lisättävä ainesosa, kuten epäorgaaninen tai ruoansulatuselimistössä sulamaton aine, jolla estetään niiden käyttö suoraan ruokinnassa. Sekoittamista ei pitäisi vaatia, jos tuotteiden, erityisesti

([1]) EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

▼B

loppukäyttäjille tarkoitettujen tuotteiden, koostumuksella tai pakkauksella estetään niiden väärinkäyttö ruokintatarkoituksiin. Ainesosien määrittelemisessä olisi otettava huomioon erilaiset ilmastoa ja maaperää koskevat olosuhteet ja tiettyjen lannoitteiden käyttämistä koskeva tavoite.

(46) Kiellosta saattaa markkinoille sekä tuoda yhteisöön ja viedä yhteisöstä kissan ja koiran turkista ja tällaista turkista sisältäviä tuotteita 11 päivänä joulukuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1523/2007 ([1]) asetetaan yleinen kielto saattaa markkinoille, tuoda ja viedä kissan ja koiran turkiksia ja tällaisia turkiksia sisältäviä tuotteita. Kielto ei kuitenkaan saisi vaikuttaa tämän asetuksen velvoitteeseen hävittää kissoista ja koirista peräisin olevia sivutuotteita, mukaan luettuna turkiksia.

(47) Tieteen ja tutkimuksen kehittäminen ja taiteellinen toiminta voivat edellyttää kaikkiin luokkiin kuuluvan eläimistä saatavan aineksen ja niistä johdettujen tuotteiden käyttämistä, joskus kaupankäynnissä käytettäviä määriä pienempinä määrinä. Toimivaltaisen viranomaisen olisi eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuonnin ja käytön helpottamiseksi voitava asettaa edellytykset tällaisille toimille tapauskohtaisesti. Yhdenmukaiset edellytykset olisi vahvistettava, jos yhteisön tason toiminta on tarpeen.

(48) Asetus (EY) N:o 1774/2002 sisältää yksityiskohtaisia säännöksiä, joilla poikkeuksellisesti sallitaan luokkaan 2 ja 3 kuuluvien ainesten käyttö eläintarhaeläinten ruokinnassa. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava samankaltaiset säännökset, ja olisi sallittava tiettyjen luokkaan 1 kuuluvien ainesten käyttö ruokinnassa, minkä lisäksi olisi oltava mahdollisuus vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä ihmisten ja eläinten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien riskien torjumiseksi.

(49) Asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 sallitaan luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttö luonnollisessa elinympäristössään elävien uhanalaisten tai suojeltujen haaskalintujen ja muiden lajien ruokinnassa biodiversiteetin tukemiseksi. Tämä kyseisten lajien säilyttämiseen hyvin sopiva ruokintakäytäntö olisi edelleen sallittava tämän asetuksen nojalla tautien leviämisen estämiseksi vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Samalla täytäntöönpanotoimenpiteissä olisi vahvistettava terveysedellytykset, joiden perusteella sallitaan luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttäminen ruokintatarkoituksiin laajaperäisen laiduntamisen järjestelmissä ja muiden lihansyöjälajien, kuten karhujen ja susien, ruokinnassa. On tärkeää, että terveysedellytyksissä otetaan huomioon kyseisten lajien luonnolliset ravinnonhankintatavat sekä yhteisön tavoitteet biodiversiteetin tukemiseksi komission 22 päivänä toukokuuta päivätyssä tiedonannossa ”Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen vuoteen 2010 mennessä – ja sen jälkeen” tarkoitetulla tavalla.

(50) Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja erityisesti kuolleiden eläinten hautaaminen ja polttaminen voi olla perusteltua erityistilanteissa

([1]) EUVL L 343, 27.12.2007, s. 1.

▼B

erityisesti syrjäisillä alueilla tai taudinhävittämistilanteissa, joissa kuolleet eläimet on kiireellisesti hävitettävä vakavan tartuntataudin puhkeamisen estämiseksi. Erityisesti hävittäminen paikan päällä olisi sallittava poikkeuksellisissa tilanteissa, koska tietyllä alueella tai tietyssä jäsenvaltiossa käytettävissä oleva renderöinti- tai polttokapasiteetti voisi muutoin olla rajoittava tekijä taudin torjunnassa.

(51) Nykyistä poikkeusta, joka koskee eläimistä saatavien sivutuotteiden hautaamista ja polttamista, olisi laajennettava koskemaan alueita, joihin pääsy on käytännössä mahdotonta tai aiheuttaa keräämistä suorittavan henkilökunnan terveydelle ja turvallisuudelle vaaraa. Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisesta ja luonnonkatastrofeista, kuten metsäpaloista ja tulvista, eräissä jäsenvaltioissa saatu kokemus on osoittanut, että tällaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa hävittäminen hautaamalla tai polttamalla paikan päällä on perusteltua eläinten nopean hävittämisen varmistamiseksi ja tautiriskien leviämisen välttämiseksi. Syrjäisten alueiden kokonaispinta-ala tietyssä jäsenvaltiossa olisi rajattava asetuksen (EY) N:o 999/2001 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella, jotta varmistetaan sen yleisen velvoitteen täyttyminen, että käytössä on tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukainen asianmukainen hävittämisjärjestelmä.

(52) Tiettyjen laitosten, joissa käsitellään vain pieniä määriä eläimistä saatavia sivutuotteita, jotka eivät aiheuta vaaraa ihmisten ja eläinten terveydelle, olisi saatava hävittää tällaiset sivutuotteet viranomaisten valvonnassa muilla tavoin kuin tämän asetuksen mukaisesti hävittämällä. Tällaisten poikkeuksellisten olosuhteiden perusteet olisi kuitenkin vahvistettava yhteisön tasolla, jotta voidaan varmistaa niiden yhdenmukainen soveltaminen tiettyjen alojen todellisen tilanteen ja muiden hävittämisjärjestelmien saatavuuden perusteella tietyissä jäsenvaltioissa.

(53) Mahdolliset toimenpiteet, joihin toimivaltainen viranomainen voi ryhtyä suorittaessaan tarkastuksia, olisi täsmennettävä oikeusvarmuuden takaamiseksi erityisesti toiminnan keskeyttämisen tai pysyvän kieltämisen tai tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tarvittavien edellytysten vahvistamisen osalta. Nämä viralliset tarkastukset olisi tehtävä rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ([1]) mukaisten monivuotisten valvontasuunnitelmien puitteissa.

(54) Sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot voivat valvoa alueelleen hävitettäväksi saapuvan aineksen määrää, toimivaltaiselta viranomaiselta olisi saatava lupa tällaisen aineksen vastaanottamiseen sen alueelle.

(55) Mahdollisten riskien torjumiseksi voidaan määrätä painesterilointi ja kuljetusta koskevia lisäedellytyksiä. Komission päätöksellä

([1]) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

▼B

2004/292/EY ([1]) käyttöön otettua Traces-järjestelmää olisi käytettävä tietojen välittämiseksi lähetyksistä, jotka sisältävät luokkaan 1 ja 2 kuuluvia aineksia ja luokkaan 1 ja 2 kuuluvista aineksista johdettua liha-luujauhoa tai eläinrasvoja ja luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettua käsiteltyä eläinvalkuaista, jotta varmistetaan jäljitettävyys ja eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden lähettämistä valvovien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö. Olisi vahvistettava tutkimuksellisiin, koulutuksellisiin, taiteellisiin tai diagnostisiin tarkoituksiin tyypillisesti pieninä määrinä lähetettäviä aineksia koskevat poikkeukselliset edellytykset tällaisen aineksen siirtämisen helpottamiseksi yhteisön sisällä. Yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden välillä kuljetettavan aineksen valvontaa helpottavat kahdenväliset järjestelyt olisi sallittava poikkeuksellisissa olosuhteissa.

(56) Jotta helpotettaisiin lähetysten kuljetusta useamman kuin yhden jäsenvaltion naapurimaana olevien kolmansien maiden kautta, olisi otettava käyttöön erityisjärjestely lähetyksille, jotka kuljetetaan yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle kolmannen maan alueen kautta; tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että yhteisön alueelle uudelleen tuoduille lähetyksille on tehty eläinlääkärintarkastus eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ([2]) mukaisesti.

(57) Yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi on tarpeen selkeyttää tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen ja yhteisön jätelainsäädännön välistä suhdetta. Erityisesti olisi varmistettava johdonmukaisuus jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 ([3]) vahvistettujen jätteiden vientiä koskevien kieltojen kanssa. Polttamalla ja kaatopaikalle hautaamalla hävitettäviksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden vienti olisi kiellettävä mahdollisten haitallisten ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi. Mahdollisten haitallisten ympäristövaikutusten sekä ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi olisi myös estettävä eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden vienti kolmansiin maihin, jotka eivät ole Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäseniä, jos niitä on tarkoitus käyttää biokaasu- tai kompostointilaitoksessa. Kun sovelletaan säännöksiä vientikiellosta poikkeamiseksi, komissio on päätöksissään velvollinen noudattamaan täysimääräisesti yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 93/98/ETY ([4]) tehtyä vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevaa Baselin yleissopimusta ja siihen tehtyä osapuolten konferenssin päätöksellä III/1 vahvistettua muutosta, sellaisena kuin ne on hyväksytty yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 97/640/EY ([5]) ja pantu täytäntöön asetuksella (EY) N:o 1013/2006.

(58) Lisäksi olisi varmistettava, että jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista

([1]) EUVL L 94, 31.3.2004, s. 63.
([2]) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.
([3]) EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.
([4]) EYVL L 39, 16.2.1993, s. 1.
([5]) EYVL L 272, 4.10.1997, s. 45.

▼B

jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta 3 päivänä toukokuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/532/EY ([1]) luetellun vaarallisen jätteen kanssa sekoitettuja tai saastuneita eläimistä saatavia sivutuotteita tuodaan, viedään tai lähetetään jäsenvaltioiden välillä ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti. On myös tarpeen vahvistaa säännöt tällaisen aineksen lähettämiselle jäsenvaltion sisällä.

(59) Komission olisi voitava suorittaa tarkastuksia jäsenvaltioissa. Yhteisön kolmansissa maissa tekemissä tarkastuksissa olisi noudatettava asetusta (EY) N:o 882/2004.

(60) Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuonnin yhteisöön sekä tällaisen aineksen kauttakulun olisi tapahduttava vähintään yhtä tiukkojen sääntöjen mukaisesti kuin mitä yhteisössä sovelletaan. Toinen vaihtoehto on, että eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita kolmansissa maissa koskevat säännöt tunnustetaan yhteisön lainsäädännön säännöksiä vastaaviksi. Näiden tuotteiden aiheuttaman mahdollisen riskin takia rehuketjun ulkopuoliseen käyttöön tarkoitettuihin tuotteisiin olisi sovellettava yksinkertaistettuja tuontisääntöjä.

(61) Kosmeettisina valmisteina, lääkkeinä tai lääkinnällisinä laitteina käytettäväksi tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistamista koskeva yhteisön lainsäädäntö käsittää kattavat puitteet tällaisten tuotteiden markkinoille saattamiselle: kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/768/ETY ([2]), ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY ([3]), eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY ([4]), aktiivisia implantoitavia lääkinnällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/385/ETY ([5]), lääkinnällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/42/ETY ([6]) ja *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY ([7]), jäljempänä ”erityisdirektiivit”. Kosmeettisia valmisteita ja lääkinnällisiä laitteita koskevissa erityisdirektiiveissä ei kuitenkaan säädetä eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumisesta. Tällaisissa tapauksissa tätä asetusta olisi sovellettava näihin riskeihin ja olisi oltava mahdollista turvautua asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisiin suojatoimenpiteisiin.

(62) Eläimistä saataviin sivutuotteisiin tai niistä johdettuihin tuotteisiin, jotka toimitetaan ainekseksi tai aineosaksi tällaisten johdettujen tuotteiden valmistukseen, olisi myös sovellettava erityisdirektiivien vaatimuksia sikäli kuin niissä säädetään ihmisten ja

([1]) EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3.
([2]) EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169.
([3]) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.
([4]) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.
([5]) EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17.
([6]) EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.
([7]) EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1.

▼B

eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumisesta. Erityisdirektiiveissä säännellään jo eläinperäistä lähtöainetta, jota voidaan käyttää kyseisten johdettujen tuotteiden valmistuksessa, ja asetetaan tiettyjä edellytyksiä ihmisten ja eläinten terveyden suojelun varmistamiseksi. Direktiivillä 76/768/ETY jätetään luokkaan 1 ja 2 kuuluvat ainekset kosmeettisten valmisteiden koostumuksen ulkopuolelle ja velvoitetaan valmistajat soveltamaan hyviä valmistuskäytäntöjä. Komission direktiivissä 2003/32/EY ([1]) vahvistetaan yksityiskohtaisia eritelmiä sellaisten lääkinnällisten laitteiden osalta, joiden valmistuksessa käytetään eläinperäisiä kudoksia.

(63) Jos kyseisiä edellytyksiä ei ole vielä vahvistettu erityisdirektiiveissä tai jos ne eivät kata tiettyjä ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaavia vaaroja, olisi sovellettava tätä asetusta ja olisi oltava mahdollista turvautua asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisiin suojatoimenpiteisiin.

(64) Tietyt johdetut tuotteet eivät pääse rehuketjuun tai niitä ei levitetä maahan, jolla tuotantoeläimet laiduntavat tai jolta rehuksi tarkoitettua laidunkasvillisuutta korjataan. Tällaisiin johdettuihin tuotteisiin kuuluvat tekniseen käyttöön tarkoitetut tuotteet, kuten nahantuotantoon tarkoitetut muokatut nahat, tekstiiliteollisuuteen tarkoitettu käsitelty villa, liimanvalmistukseen tarkoitetut luutuotteet ja lemmikkieläinten ruoaksi tarkoitettu prosessoitu aines. Toimijoiden olisi sallittava saattaa tällaisia tuotteita markkinoille edellyttäen, että ne on joko johdettu raaka-aineesta, jota ei tarvitse käsitellä, tai että käsittely tai käsitellyn aineksen loppukäyttö takaa riittävän riskintorjunnan.

(65) Joissakin jäsenvaltioissa on paljastunut, että asetuksen (EY) N:o 1774/2002 säännöksiä ei noudateta. Säännösten täsmällisen täytäntöönpanon lisäksi tarvitaan rikosoikeudellisia ja muita seuraamuksia, joita sovelletaan säännöksiä rikkoviin toimijoihin. Jäsenvaltioiden on siksi tarpeen säätää tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista.

(66) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on ihmisten ja eläinten terveyttä koskevien sääntöjen vahvistaminen eläimistä saataville sivutuotteille ja niistä johdetuille tuotteille kyseisistä tuotteista ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi ja erityisesti elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuden suojelemiseksi, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(67) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamista koskevan komission yleisen tavoitteen mukaisesti tässä asetuksessa olisi vahvistettava yhtenäinen sääntökehys ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1774/2002 säännökset ja asetuksen voimaantulon jälkeen kertynyt kokemus ja tapahtunut

([1]) EUVL L 105, 26.4.2003, s. 18.

▼B

edistys. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 1774/2002 olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.

(68) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(69) Yhteisön lainsäädännön yhtenäisyyden ja selkeyden parantamiseksi eläimistä saatavia sivutuotteita käsittäviä tiettyjä toimia koskevat säännöt, jotka on tällä hetkellä vahvistettu asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteissä, sekä komission kyseisen asetuksen perusteella antamat täytäntöönpanotoimenpiteet ([2]) olisi vahvistettava erillisissä täytäntöönpanosäädöksissä. Kuluttajia sekä talous- ja yhteiskuntaelämän tahoja, joita tähän asetukseen liittyvät kysymykset koskevat, olisi kuultava ja informoitava elintarvikeketjua sekä eläinten ja kasvien terveyttä käsittelevän neuvoa-antavan ryhmän perustamisesta 6 päivänä elokuuta 2004 tehdyn komission päätöksen 2004/613/EY ([3]) mukaisesti.

(70) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa seuraavia sääntöjä ja toimenpiteitä: sääntöjä, joilla muutetaan tiettyjen johdettujen tuotteiden valmistusketjun päätepistettä ja vahvistetaan tällainen päätepiste tietyille muille johdetuille tuotteille; sääntöjä, jotka koskevat vakavia tartuntatauteja, joiden aikana eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden lähettämistä ei pidä sallia, ja/tai edellytyksiä, joiden täyttyessä lähetykset sallitaan; toimenpiteitä, joilla muutetaan eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden luokittelua; toimenpiteitä, joilla rajoitetaan eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttöä ja hävittämistä; toimenpiteitä, joilla määritellään edellytykset eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttöä, keräämistä ja hävittämistä koskevien tiettyjen poikkeusten soveltamiselle; sekä toimenpiteitä, joilla sallitaan tai kielletään tietty vaihtoehtoinen menetelmä käyttää ja hävittää eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita.

(71) Komissiolle olisi lisäksi siirrettävä toimivalta vahvistaa tarkempia sääntöjä, jotka koskevat eläimistä saatavien sivutuotteiden keräystä ja kuljetusta, eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita käsittelevien laitosten toimitiloja, laitteistoja ja hygieniaa koskevia vaatimuksia, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittelyn teknisiä vaatimuksia ja

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

([2]) Asetus (EY) N:o 811/2003, joka koskee kalojen lajinsisäistä kierrätyskieltoa sekä eläimistä saatavien sivutuotteiden hautaamista ja polttamista(EUVL L 117, 13.5.2003, s. 14); päätös 2003/322/EY, joka koskee tiettyjen haaskalintujen ruokintaa tietyllä luokkaan 1 kuuluvalla aineksella (EUVL L 117, 13.5.2003, s. 32); päätös 2003/324/EY, joka koskee turkiseläinten lajinsisäiseen kierrätyskieltoon tehtävää poikkeusta(EUVL L 117, 13.5.2003, s. 37); asetus (EY) N:o 92/2005, joka koskee hävittämis- tai käyttötapoja (EUVL L 19, 21.1.2005, s. 27); asetus (EY) N:o 181/2006, joka koskee muita eloperäisiä lannoitteita ja maanparannusaineita kuin lantaa(EUVL L 29, 2.2.2006, s. 31); asetus (EY) N:o 1192/2006, joka koskee hyväksyttyjen laitosten luetteloita (EUVL L 215, 5.8.2006, s. 10); asetus (EY) N:o 2007/2006, joka koskee tiettyjen luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettujen välituotteiden tuontia ja kauttakuljetusta(EUVL L 379, 28.12.2006, s. 98).

([3]) EUVL L 275, 25.8.2004, s. 17.

▼B

edellytyksiä, mukaan lukien todistusaineisto, joka on esitettävä tällaisen käsittelyn validoimiseksi, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden markkinoille saattamisen edellytyksiä, turvallista hankintaa, turvallista käsittelyä ja turvallista loppukäyttöä koskevia vaatimuksia, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuontia, kauttakulkua ja vientiä koskevia edellytyksiä, virallisten tarkastusten toimeenpanoa koskevia yksityiskohtaisia menettelyjä, mukaan lukien mikrobiologisten määritysten vertailumenetelmiä koskevat säännöt, sekä tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden lähettämistä jäsenvaltioiden välillä koskevan valvonnan edellytyksiä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(72) Valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja olisi tehokkuussyistä lyhennettävä hyväksyttäessä toimenpiteitä, jotka koskevat eläimistä saatavien sivutuotteiden lähettämistä rajoitetuilta tiloilta, laitoksista tai alueilta. Kiireellisyyden vuoksi on tarpeen soveltaa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä tiettyjen johdettujen tuotteiden valmistusketjun päätepisteen muuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Yhteiset säännökset

1 jakso

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan ihmisten ja eläinten terveyttä koskevat säännöt eläimistä saataville sivutuotteille ja niistä johdetuille tuotteille tällaisten tuotteiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttamien riskien torjumiseksi ja minimoimiseksi sekä erityisesti elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuden suojelemiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan

a) eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin, joita ei yhteisön lainsäädännön mukaisesti saa käyttää ihmisravinnoksi; sekä

▼B

b) seuraaviin tuotteisiin, jotka on toimijan päätöksellä, jota ei voida kumota, tarkoitettu muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi:

i) eläinperäiset tuotteet, joita yhteisön lainsäädännön mukaisesti saa käyttää ihmisravinnoksi;

ii) eläinperäisten tuotteiden valmistuksen raaka-aineet.

2. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin eläimistä saataviin sivutuotteisiin:

a) muiden luonnonvaraisten eläinten kuin luonnonvaraisen riistan kokonaiset ruhot tai ruhonosat, joiden ei epäillä kantavan tai sairastavan ihmisiin tai eläimiin tarttuvaa tautia, lukuun ottamatta kaupallisiin tarkoituksiin pyydystettyjä vesieläimiä;

b) luonnonvaraisen riistan kokonaiset ruhot tai ruhonosat, joita ei ole otettu talteen kaatamisen jälkeen hyvän metsästyskäytännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 853/2004 soveltamista;

c) asetuksen (EY) N:o 853/2004 1 artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetusta luonnonvaraisesta riistasta ja luonnonvaraisen riistan lihasta peräisin olevat eläimistä saatavat sivutuotteet;

d) siitostarkoitukseen käytettävät munasolut, alkiot ja siemenneste;

e) raakamaito, ternimaito ja niistä johdetut tuotteet, jotka saadaan, pidetään, hävitetään tai käytetään alkuperätilalla;

f) simpukoiden kuoret, joista on poistettu pehmytkudos ja liha;

g) ruokajäte, paitsi jos se on

i) peräisin kansainvälisesti liikennöivästä liikennevälineestä;

ii) tarkoitettu käytettäväksi ruokinnassa;

iii) tarkoitettu käsiteltäväksi painesteriloimalla tai muunnettavaksi biokaasuksi tai kompostoitavaksi 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen;

h) aines, joka on syntynyt kalastustoimen yhteydessä ja joka on hävitetty merellä aluksilla, jotka noudattavat asetusta (EY) N:o 852/2004 ja asetusta (EY) N:o 853/2004, lukuun ottamatta ainesta, joka on johdettu poistettaessa aluksella sisälmyksiä kaloista, joissa on merkkejä ihmisiin tarttuvasta taudista, mukaan lukien loiset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamista;

i) raaka lemmikkieläinten ruoka, joka on peräisin niistä vähittäismyymälöistä, joissa leikkaus ja varastointi suoritetaan ainoastaan kuluttajille toimittamiseksi suoraan paikalla;

j) raaka lemmikkieläinten ruoka, joka on saatu alkuperätilalla omaan elintarvikekäyttöön teurastetuista eläimistä, ja

▼B

k) ulosteet ja virtsa, lukuun ottamatta lantaa ja mineralisoimatonta guanoa.

3. Tämä asetus ei vaikuta yhteisön sen eläinlääkintälainsäädännön soveltamiseen, jonka tavoitteena on eläintautien torjunta ja hävittäminen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ”eläimistä saatavilla sivutuotteilla” kuolleiden eläinten kokonaisia ruhoja tai ruhonosia taikka muita eläinperäisiä tuotteita, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, mukaan lukien munasolut, alkiot ja siemenneste;

2) ”johdetuilla tuotteilla” tuotteita, jotka on saatu eläimistä saatavien sivutuotteiden yhdestä tai useammasta käsittelystä, muuntamisesta tai jalostusvaiheesta;

3) ”eläinperäisillä tuotteilla” eläimistä saatuja tuotteita, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 8.1. kohdassa;

4) ”ruholla” ruhoja, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 1.9. kohdassa;

5) ”eläimellä” kaikkia selkärangattomia tai selkärangallisia eläimiä;

6) ”tuotantoeläimellä”

   a) kaikkia eläimiä, joita pidetään, lihotetaan tai jalostetaan ihmisten toimesta ja käytetään elintarvikkeiden, villan, turkisten, sulkien, höyhenten, vuotien, nahkojen tai muiden eläimistä saatavien tuotteiden tuottamiseksi tai muussa tuotantotarkoituksessa;

   b) hevoseläimiä;

7) ”luonnonvaraisella eläimellä” eläimiä, joita ihminen ei hoida;

8) ”lemmikkieläimellä” kaikkia sellaiseen lajiin kuuluvia eläimiä, jota ihminen tavallisesti ruokkii ja pitää muussa kuin tuotantotarkoituksessa eikä käytä ravinnoksi;

9) ”vesieläimillä” vesieläimiä, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2006/88/EY 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa;

10) ”toimivaltaisella viranomaisella” jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta huolehtia tämän asetuksen vaatimusten noudattamisesta, tai muuta viranomaista, jolle tämä tehtävä on siirretty; tarvittaessa kyseiseksi viranomaiseksi katsotaan myös vastaava kolmannen maan viranomainen;

11) ”toimijalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on eläimestä saatu sivutuote ja siitä johdettu tuote tosiasiallisessa hallinnassaan, mukaan luettuna kuljetusliikkeet, kauppiaat ja käyttäjät;

12) ”käyttäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää eläimestä saatuja sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita erityisiin ruokintatarkoituksiin, tutkimus- tai muihin erityistarkoituksiin;

▼B

13) ”laitoksella” mitä tahansa laitosta, jossa käsitellään eläimestä saatuja sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastusaluksia;

14) ”markkinoille saattamisella” mitä tahansa toimenpidettä, jonka tarkoituksena on myydä eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita yhteisössä kolmannelle osapuolelle, tai muuta vastikkeellista tai vastikkeetonta toimitusta tällaiselle kolmannelle osapuolelle tai varastointia edelleen tällaiselle kolmannelle osapuolelle tapahtuvaa toimittamista varten;

15) ”kauttakuljetuksella” siirtämistä yhteisön kautta yhdestä kolmannesta maasta toiseen kolmanteen maahan muutoin kuin meri- tai ilmateitse;

16) ”viennillä” siirtämistä yhteisöstä kolmanteen maahan;

17) ”tarttuvalla spongiformisella enkefalopatialla (TSE)” kaikkia tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 999/2001 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;

18) ”erikseen määritellyllä riskiaineksella” erikseen määriteltyä riskiainesta, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 999/2001 3 artiklan 1 kohdan g alakohdassa;

19) ”painesteriloinnilla” eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä siten, että enintään 50 mm:n hiukkaskokoon hienontamisen jälkeen ne kuumennetaan keskeytyksettä yli 133 °C:n sisälämpötilaan vähintään 20 minuutin ajaksi vähintään 3 baarin absoluuttisessa paineessa;

20) ”lannalla” muiden tuotantoeläinten kuin viljeltyjen kalojen ulosteita ja/tai virtsaa kuivikkeiden kanssa tai ilman;

21) ”hyväksytyllä kaatopaikalla” kaatopaikkaa, jolle on myönnetty lupa neuvoston direktiivin 1999/31/EY mukaisesti;

22) ”orgaanisilla lannoitteilla” ja ”maanparannusaineilla” eläinperäisiä aineksia, joita käytetään joko erikseen tai yhdessä kasvien ravinteiden, maaperän fysikaalisten ja kemiallisten ominaisuuksien sekä maaperän biologisen toiminnan säilyttämiseksi tai parantamiseksi; niihin voivat sisältyä lanta, mineralisoimaton guano, ruoansulatuskanavan sisältö, komposti ja mädätysjätteet;

23) ”syrjäisillä alueilla” alueita, joilla eläinkanta on niin pieni ja jotka ovat niin kaukana hävittämislaitoksista, että eläimistä saatavien sivutuotteiden keräykseen ja kuljetukseen liittyvät järjestelyt olisivat suhteettoman työläitä paikalla suoritettavaan hävittämiseen verrattuna;

24) ”elintarvikkeilla” elintarvikkeita, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa;

25) ”rehulla” rehua, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 kohdassa;

26) ”linkoihin tai separaattoreihin jäävällä aineella” ainesta, joka syntyy sivutuotteena raakamaidon puhdistuksesta tai erottamisesta rasvattomaksi maidoksi ja kermaksi;

▼B

27) ”jätteellä” jätettä, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa.

2 jakso

Velvollisuudet

4 artikla

Valmistusketjun lähtöpiste ja velvollisuudet

1. Heti kun toimijoille syntyy tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, niiden on tunnistemerkittävä ne ja varmistettava, että ne käsitellään tämän asetuksen mukaisesti (lähtöpiste).

2. Toimijoiden on varmistettava, että eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet täyttävät toimijoiden hallinnassa olevissa yrityksissä tämän asetuksen vaatimukset kaikissa eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden keräämisen, kuljetuksen, käsittelyn, jatkokäsittelyn, muuntamisen, jalostamisen, varastoimisen, markkinoille saattamisen, jakelun, käytön ja hävittämisen vaiheissa.

3. Jäsenvaltioiden on valvottava ja tarkistettava, että toimijat täyttävät tämän asetuksen asiaa koskevat vaatimukset 2 kohdassa tarkoitetun eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden koko ketjun aikana. Tätä varten niiden on pidettävä yllä asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaista virallisten tarkastusten järjestelmää.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella on käytössä asianmukainen järjestelmä, jolla varmistetaan, että eläimistä saatavat sivutuotteet

a) kerätään, tunnistemerkitään ja kuljetetaan ilman turhia viivytyksiä; ja

b) käsitellään, käytetään tai hävitetään tämän asetuksen mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat täyttää 4 artiklan mukaiset velvoitteensa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa.

5 artikla

Valmistusketjun päätepiste

1. Jäljempänä 33 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden, jotka ovat edenneet kyseisessä artiklassa mainitussa yhteisön lainsäädännössä määritettyyn valmistusvaiheeseen, on katsottava saavuttaneen valmistusketjun päätepisteen, jonka jälkeen tämän asetuksen vaatimukset eivät enää koske niitä.

Tällaiset johdetut tuotteet voidaan sen jälkeen tämän asetuksen nojalla saattaa markkinoille ilman rajoituksia eikä niihin pidä enää soveltaa tämän asetuksen mukaisia virallisia tarkastuksia.

Valmistusketjun päätepistettä voidaan muuttaa:

a) 33 artiklan a–d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta eläinten terveyteen kohdistuvien riskien tapauksessa;

▼B

b) 33 artiklan e ja f alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta ihmisten tai eläinten terveyteen kohdistuvien riskien tapauksessa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jäljempänä 35 ja 36 artiklassa tarkoitetuille johdetuille tuotteille, jotka eivät enää aiheuta merkittävää riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle, voidaan määrittää valmistusketjun päätepiste, jonka jälkeen tämän asetuksen vaatimukset eivät enää koske niitä.

Tällaiset johdetut tuotteet voidaan sen jälkeen tämän asetuksen nojalla saattaa markkinoille ilman rajoituksia eikä niihin enää sovelleta tämän asetuksen mukaisia virallisia tarkastuksia.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jos ihmisten tai eläinten terveydelle aiheutuu riski, asetuksen (EY) N:o 178/2002 53 ja 54 artiklaa, jotka koskevat kiireellisiä toimenpiteitä, sovelletaan soveltuvin osin tämän asetuksen 33 ja 36 artiklassa tarkoitettuihin johdettuihin tuotteisiin.

3 jakso

Eläinten terveydentilan vuoksi asetettavat rajoitukset

6 artikla

Eläinten terveydentilan vuoksi asetettavat yleiset rajoitukset

1. Eläimistä saatavia sivutuotteita ja johdettuja tuotteita, jotka ovat peräisin tartunnalle herkistä lajeista, ei saa lähettää sellaisilta tiloilta, laitoksista tai vyöhykkeiltä, joihin kohdistuu rajoitus

a) yhteisön eläinlääkintälainsäädännön nojalla; tai

b) sellaisten vakavien tartuntatautien esiintymisen vuoksi,

i) jotka on lueteltu direktiivin 92/119/ETY liitteessä I; tai

ii) jotka on määritetty toisen alakohdan mukaisesti.

Ensimmäisen kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet lähetetään sellaisin edellytyksin, jotka on suunniteltu estämään ihmisiin tai eläimiin tarttuvien tautien leviäminen.

▼B

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 Jakso

Luokitus

7 artikla

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden luokitus

1. Eläimistä saatavat sivutuotteet on luokiteltava erityisiin luokkiin niiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin vakavuuden mukaan 8, 9 ja 10 artiklassa vahvistettujen luettelojen mukaisesti.

2. Johdettuihin tuotteisiin sovelletaan sitä eläimistä saatavien sivutuotteiden erityisluokkaa koskevia sääntöjä, josta ne on johdettu, jollei tässä asetuksessa tai komission hyväksymissä tämän asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteissä, joissa voidaan täsmentää edellytykset, joiden täyttyessä johdettuihin tuotteisiin ei sovelleta kyseisiä sääntöjä, toisin säädetä.

3. Jäljempänä olevia 8, 9 ja 10 artiklaa voidaan muuttaa riskinarvioinnissa tapahtuneen tieteellisen edistyksen huomioon ottamiseksi edellyttäen, että edistyminen voidaan todeta asianmukaisen tieteellisen tahon suorittaman riskinarvioinnin perusteella. Kyseisissä artikloissa lueteltuja eläimistä saatavia sivutuotteita ei kuitenkaan saa poistaa luetteloista, vaan ainoastaan kyseisten tuotteiden luokkia saa muuttaa tai luetteloihin saa lisätä uusia tuotteita.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia muun muassa täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8 artikla

Luokkaan 1 kuuluva aines

Luokkaan 1 kuuluva aines sisältää seuraavat eläimistä saatavat sivutuotteet:

a) seuraavien eläinten kokonaiset ruhot ja kaikki ruhonosat, mukaan lukien vuodat ja nahat:

   i) eläimet, joilla epäillään olevan jokin TSE-tartunta asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti tai joissa TSE on virallisesti todettu;

   ii) eläimet, jotka on lopetettu TSE:n hävittämistoimenpiteiden yhteydessä;

   iii) muut eläimet kuin tuotantoeläimet ja luonnonvaraiset eläimet, mukaan lukien erityisesti lemmikkieläimet, eläintarhaeläimet ja sirkuseläimet;

▼M1

iv) tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta 22 päivänä syyskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/63/EU ([1]) 3 artiklassa määritellyssä yhdessä tai useammassa toimenpiteessä käytetyt eläimet tapauksissa, joissa toimivaltainen viranomainen päättää, että kyseiset eläimet tai niiden kehon osat saattavat aiheuttaa vakavaa haittaa ihmisten tai muiden eläinten terveydelle tuon yhden tai useamman toimenpiteen seurauksena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1831/2003 3 artiklan 2 kohdan soveltamista;

▼B

v) luonnonvaraiset eläimet, jos näiden epäillään sairastavan jotakin ihmisiin tai eläimiin tarttuvaa tautia;

b) seuraava aines:

i) erikseen määritelty riskiaines;

ii) erikseen määriteltyä riskiainesta hävittämishetkellä sisältävät kokonaiset ruhot tai ruhonosat;

c) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on johdettu eläimistä, joita on käsitelty laittomalla tavalla, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 96/22/EY 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tai direktiivin 96/23/EY 2 artiklan b alakohdassa;

d) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka sisältävät neuvoston direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevan B ryhmän 3 kohdassa lueteltujen ympäristölle ja ihmiselle vaarallisten aineiden ja muiden aineiden jäämiä, jos tällaiset jäämät ylittävät yhteisön lainsäädännössä sallitun tason tai, jos tällaista yhteisön lainsäädäntöä ei ole, kansallisessa lainsäädännössä sallitun tason;

e) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on kerätty 27 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäännöissä edellytetyn jäteveden käsittelyn aikana

i) luokkaan 1 kuuluvaa ainesta käsittelevistä laitoksista; tai

ii) muista laitoksista, joihin erikseen määriteltyä riskiainesta siirretään;

f) ruokajäte, joka on peräisin kansainvälisesti liikennöivistä liikennevälineistä;

g) luokkaan 1 kuuluvan aineksen seokset luokkaan 2 ja/tai luokkaan 3 kuuluvan aineksen kanssa.

9 artikla

Luokkaan 2 kuuluva aines

Luokkaan 2 kuuluva aines sisältää seuraavat eläimistä saatavat sivutuotteet:

a) lanta, mineralisoimaton guano ja ruuansulatuskanavan sisältö;

b) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on kerätty 27 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäännöissä edellytetyn jäteveden käsittelyn aikana

i) luokkaan 2 kuuluvaa ainesta käsittelevistä laitoksista; tai

ii) muista kuin 8 artiklan e alakohdassa tarkoitetuista teurastamoista;

([1]) EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33.

▼B

c) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka sisältävät sallittujen aineiden tai vierasaineiden jäämiä sellaisia määriä, jotka ylittävät direktiivin 96/23/EY 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut sallitut arvot;

d) eläinperäiset tuotteet, jotka on ilmoitettu ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, koska niissä esiintyy epäpuhtauksia;

e) muut kuin luokkaan 1 kuuluvat eläinperäiset tuotteet:

i) jotka on tuotu kolmannesta maasta ja jotka eivät täytä yhteisöön tuontia koskevia yhteisön eläinlääkintälainsäädännön vaatimuksia, paitsi jos yhteisön lainsäädäntö sallii niiden tuonnin tai käyttöönoton tietyin rajoituksin tai niiden palauttamisen kyseiseen kolmanteen maahan; tai

ii) jotka on lähetetty toiseen jäsenvaltioon ja jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännössä asetettuja tai sallittuja vaatimuksia, paitsi jos ne palautetaan alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen luvalla;

f) muut kuin 8 tai 10 artiklassa tarkoitetut eläimet ja ruhonosat, kun kyse on eläimistä,

i) jotka ovat kuolleet muutoin kuin ihmisravinnoksi teurastamisen tai kaatamisen vuoksi, mukaan lukien taudintorjuntatarkoituksessa lopetetut eläimet,

ii) sikiöt;

iii) muuhun kuin siitostarkoitukseen käytettävät munasolut, alkiot ja siemenneste; sekä

iv) kuoriutumattomana kuollut siipikarja;

g) luokkaan 2 kuuluvan ja luokkaan 3 kuuluvan aineksen seokset;

h) muut eläimistä saatavat sivutuotteet kuin luokkaan 1 kuuluva aines tai luokkaan 3 kuuluva aines.

10 artikla

Luokkaan 3 kuuluva aines

Luokkaan 3 kuuluva aines sisältää seuraavat eläimistä saatavat sivutuotteet:

a) teurastettujen eläinten ja kaadetun riistan ruhot ja ruhonosat, jotka on todettu ihmisravinnoksi kelpaaviksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta joita ei ole kaupallisista syistä tarkoitettu ihmisravinnoksi;

b) eläinten ruhot tai seuraavat ruhonosat, jotka ovat peräisin joko teurastamossa teurastetuista elämistä, jotka on *ante mortem* -tarkastuksessa todettu ihmisravinnoksi teurastuskelpoisiksi, tai yhteisön lainsäädännön mukaisesti ihmisravinnoksi kaadetun riistan ruhot ja seuraavat ruhonosat:

▼B

i) eläinten ruhot tai ruhonosat, jotka on todettu yhteisön lainsäädännön mukaisesti ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, mutta joissa ei ole merkkejä ihmiseen tai eläimiin tarttuvista taudeista;

ii) siipikarjan päät;

iii) vuodat ja nahat, mukaan lukien niiden leikkuujätteet ja haljakset, sarvet ja jalat, mukaan lukien seuraavien eläinten falangit sekä karpus- ja metakarpusluut, kinnernivelen ja jalkapöydän luut:

— muut eläimet kuin märehtijät, joille on tehtävä TSE-testi, ja

— märehtijät, joille tehdystä testistä on saatu negatiivinen tulos asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

iv) sianharjakset;

v) sulat ja höyhenet;

c) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka ovat peräisin asetuksen (EY) N:o 853/2004 1 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti tilalla teurastetusta siipikarjasta tai tilalla teurastetuista jäniseläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä ihmiseen tai eläimiin tarttuvista taudeista;

d) veri, joka on peräisin eläimistä, joissa ei ole ilmennyt kliinisiä merkkejä veren välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista, ja joka on saatu seuraavista eläimistä, jotka on teurastettu teurastamossa sen jälkeen, kun ne on *ante mortem* -tarkastuksessa todettu teurastuskelpoisiksi ihmisravintona käyttöä varten, tai yhteisön lainsäädännön mukaisesti:

i) muut eläimet kuin märehtijät, joille on tehtävä TSE-testi; ja

ii) märehtijät, joille tehdystä testistä on saatu negatiivinen tulos asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

e) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka ovat peräisin ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden tuotannosta, mukaan luettuina luut, joista on poistettu rasva, ja rasvan sulatuksessa syntyvä proteiinijäännös ja maidon jalostuksessa linkoihin tai separaattoreihin jäänyt aine;

f) eläinperäiset elintarvikkeet tai eläinperäisiä tuotteita sisältävät elintarvikkeet, joita ei enää ole tarkoitettu ihmisravinnoksi kaupallisista syistä tai sellaisten valmistuksessa tai pakkauksessa esiintyneiden ongelmien tai muiden vikojen vuoksi, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle;

g) eläinperäinen lemmikkieläinten ruoka tai rehu tai eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita sisältävä rehu, joita ei enää ole tarkoitettu rehuksi kaupallisista syistä tai sellaisten valmistuksessa tai pakkauksessa esiintyneiden ongelmien tai muiden vikojen vuoksi, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle;

▼B

h) veri, istukat, villa, höyhenet, sulat, karva, sarvet, kavion tai sorkan osat ja raakamaito, jotka ovat peräisin elävistä eläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista;

i) vesieläimet ja tällaisten eläinten osat, merinisäkkäitä lukuun ottamatta, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista;

j) vesieläimistä saatavat sivutuotteet, jotka ovat peräisin ihmisravinnoksi tarkoitettuja tuotteita valmistavista laitoksista;

k) seuraavat ainekset, jotka ovat peräisin sellaisista eläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen aineksen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista:

i) simpukoiden kuoret, joista on poistettu pehmytkudos tai liha;

ii) maaeläimistä peräisin olevat seuraavat tuotteet:

— hautomoiden sivutuotteet,

— munat,

— munien sivutuotteet, mukaan lukien munankuoret;

iii) kaupallisista syistä tapetut untuvikot;

l) vedessä tai maalla elävät selkärangattomat, muut kuin eläimille tai ihmisille patogeeniset lajit;

m) eläimet ja niiden osat, jotka kuuluvat eläintieteellisesti Rodentia- tai Lagomorpha -lahkoihin, lukuun ottamatta 8 artiklan a kohdan iii, iv ja v alakohdassa tarkoitettua luokkaan 1 ja 9 artiklan a–g alakohdassa tarkoitettua luokkaan 2 kuuluvaa ainesta;

n) vuodat ja nahat, sorkat, kaviot, höyhenet, sulat, villa, sarvet, karva ja turkikset, jotka ovat peräisin muista kuin tämän artiklan b alakohdassa tarkoitetuista kuolleista eläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvasta taudista;

o) rasvakudos, joka on peräisin eläimistä, joissa ei ole kliinisiä merkkejä kyseisen aineksen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista ja jotka on teurastettu teurastamossa sen jälkeen, kun ne on *ante mortem* -tarkastuksessa todettu teurastuskelpoisiksi ihmisravintona käyttöä varten yhteisön lainsäädännön mukaisesti;

▼B

p) muu kuin 8 artiklan f alakohdassa tarkoitettu ruokajäte.

II LUKU

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hävittäminen ja käyttö

1 jakso

Käyttöä koskevat rajoitukset

11 artikla

Käyttöä koskevat rajoitukset

1. Kielletään eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden seuraavat käyttötarkoitukset:

a) turkiseläimiä lukuun ottamatta maaeläinlajin ruokkiminen saman lajin eläinten ruhoista tai ruhonosista johdetulla käsitellyllä eläinvalkuaisella;

b) muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten ruokkiminen ruokajätteellä tai ruokajätettä sisältävällä tai siitä johdetulla rehuaineella;

c) tuotantoeläinten ruokkiminen laidunkasvillisuudella joko antamalla eläinten laiduntaa sitä suoraan tai syöttämällä niille laidunkasvillisuutta, joka on peräisin maaperästä, johon on levitetty muuta kuin lantaa olevia orgaanisia lannoitteita ja maanparannusaineita paitsi jos laiduntaminen tai laidunkasvillisuuden syöttäminen tapahtuu sellaisen varoajan jälkeen, joka takaa ihmisten ja eläinten terveyteen kohdistuvien riskien riittävän torjunnan ja kestää vähintään 21 vuorokautta; ja

d) viljeltyjen kalojen ruokkiminen samaa lajia olevien viljeltyjen kalojen ruumiista tai ruumiinosista johdetulla käsitellyllä eläinvalkuaisella.

2. Seuraavista toimenpiteistä voidaan säätää:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kieltojen soveltamisen varmistamiseksi tehtävät tarkastukset ja valvonta, mukaan lukien havainnointimenetelmät ja testit, joita käytetään tietyistä lajeista peräisin olevan aineksen esiintymisen havaitsemiseen, ja raja-arvot 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetun käsitellyn eläinvalkuaisen vähäisille määrille, jotka aiheutuvat satunnaisesta kontaminaatiosta eivätkä ole teknisin keinoin vältettävissä;

b) edellytykset turkiseläinten ruokkimiseksi saman lajin eläinten ruhoista tai ruhonosista johdetulla käsitellyllä eläinvalkuaisella; ja

c) edellytykset tuotantoeläinten ruokkimiseksi laidunkasvillisuudella, joka on peräisin sellaisesta maaperästä, johon on levitetty orgaanisia lannoitteita ja maanparannusaineita, erityisesti muuttamalla 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua odotusaikaa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

2 jakso

Hävittäminen ja käyttö

12 artikla

Luokkaan 1 kuuluvan aineksen hävittäminen ja käyttö

Luokkaan 1 kuuluva aines on

a) hävitettävä jätteenä polttamalla

   i) suoraan ilman esikäsittelyä; tai

   ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomainen näin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;

b) hävitettävä tai hyödynnettävä rinnakkaispolttolaitoksessa, jos luokkaan 1 kuuluva aines on jätettä,

   i) suoraan ilman esikäsittelyä; tai

   ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomainen näin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;

c) jos luokkaan 1 kuuluva aines on muuta ainesta kuin 8 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua ainesta, hävitettävä siten, että se käsitellään painesteriloimalla ja syntyvä aines merkitään pysyvästi ja haudataan hyväksytylle kaatopaikalle;

d) jos luokkaan 1 kuuluva aines on 8 artiklan f alakohdassa tarkoitettua ainesta, hävitettävä hautaamalla hyväksytylle kaatopaikalle;

e) käytettävä polttoaineena esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä; tai

f) käytettävä 33, 34 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistamisessa, jotka saatetaan markkinoille kyseisten artikloiden mukaisesti.

13 artikla

Luokkaan 2 kuuluvan aineksen hävittäminen ja käyttö

Luokkaan 2 kuuluva aines on

a) hävitettävä jätteenä polttamalla

   i) suoraan ilman esikäsittelyä; tai

   ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomainen näin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;

b) hävitettävä tai hyödynnettävä rinnakkaispolttolaitoksessa, jos luokkaan 2 kuuluva aines on jätettä,

   i) suoraan ilman esikäsittelyä; tai

   ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomainen näin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;

c) toimitettava hyväksytylle kaatopaikalle sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;

▼B

d) käytettävä orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden valmistuksessa, jotka saatetaan markkinoille 32 artiklan mukaisesti sen jälkeen, kun se on tarvittaessa käsitelty painesteriloimalla ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;

e) kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi

i) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi; tai

ii) esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä, jos kyseessä on lanta, ruoansulatuskanava ja sen sisältö, maito, maitoperäinen tuote, ternimaito sekä munat ja munatuotteet, joihin toimivaltainen viranomainen ei katso sisältyvän minkään vakavan tartuntataudin leviämisriskiä;

f) levitettävä käsittelemättömänä maahan, jos kyseessä on lanta, ruoansulatuskanavasta erotettu ruoansulatuskanavan sisältö, maito, maitoperäinen tuote tai ternimaito, joihin toimivaltainen viranomainen ei katso sisältyvän minkään vakavan tartuntataudin leviämisriskiä;

g) jos kyseessä on vesieläinperäinen aines, muunnettava säilörehuksi tai kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;

h) käytettävä polttoaineena esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä; tai

i) käytettävä 33, 34 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistuksessa, jotka saatetaan markkinoille kyseisten artikloiden mukaisesti.

14 artikla

Luokkaan 3 kuuluvan aineksen hävittäminen ja käyttö

Luokkaan 3 kuuluva aines on

a) hävitettävä jätteenä polttamalla esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä;

b) hävitettävä tai hyödynnettävä rinnakkaispolttolaitoksessa esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä, jos luokkaan 3 kuuluva aines on jätettä;

c) toimitettava hyväksytylle kaatopaikalle sen jälkeen, kun se on käsitelty;

d) käsiteltävä, lukuun ottamatta luokkaan 3 kuuluvaa ainesta, joka on muuttunut hajoamisen tai pilaantumisen takia niin, että kyseinen tuote aiheuttaisi kohtuuttoman riskin ihmisten tai eläinten terveydelle, ja käytettävä

i) muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten rehun valmistukseen ja saatettava markkinoille 31 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan n, o ja p alakohdassa tarkoitettua ainesta;

ii) turkiseläinten rehun valmistukseen ja saatettava markkinoille 36 artiklan mukaisesti;

iii) lemmikkieläinten ruoan valmistukseen ja saatettava markkinoille 35 artiklan mukaisesti; tai

▼B

iv) orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden valmistukseen, jotka on saatettava markkinoille 32 artiklan mukaisesti;

e) käytettävä raa'an lemmikkieläinten ruoan valmistukseen ja saatettava markkinoille 35 artiklan mukaisesti;

f) kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;

g) jos kyseessä on vesieläinperäinen aines, muunnettava säilörehuksi, kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;

h) jos kyseessä ovat muut kuin 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut simpukoiden kuoret ja munankuoret, käytettävä toimivaltaisten viranomaisten määrittämissä oloissa, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit;

i) käytettävä polttoaineena esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä;

j) käytettävä 33, 34 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistukseen, jotka saatetaan markkinoille kyseisten artikloiden mukaisesti;

k) jos kyseessä on 10 artiklan p alakohdan mukainen ruokajäte, käsiteltävä painesteriloimalla tai 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen tai kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;

l) levitettävä käsittelemättömänä maahan, jos kyseessä on raakamaito, ternimaito tai niistä johdetut tuotteet, joihin toimivaltainen viranomainen ei katso sisältyvän minkään vakavan ihmisiin tai eläimiin tarttuvan taudin leviämisriskiä.

15 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Voidaan vahvistaa tämän jakson täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) erityiset edellytykset sellaisen aineksen aluksella suoritettavalle käsittelylle ja hävittämiselle, joka on johdettu poistettaessa aluksella sisälmyksiä kaloista, joissa on merkkejä ihmisiin tarttuvasta taudista, mukaan lukien loiset;

b) eläimistä saatavien sivutuotteiden muut käsittelymenetelmät kuin painesterilointi erityisesti kyseisissä menetelmissä käytettävien parametrien osalta, erityisesti ajan, lämpötilan ja paineen sekä hiukkaskoon osalta;

c) eläimistä saatavien sivutuotteiden, mukaan lukien ruokajätteen, muuntamista biokaasuksi tai kompostiksi koskevat parametrit;

d) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden polttamalla hävittämisen ja rinnakkaispolttamisen edellytykset;

▼B

e) edellytykset eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hyödyntämiselle polttamalla;

f) edellytykset 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden syntymiselle ja käsittelylle;

g) vesieläinperäisen aineksen muuntaminen säilörehuksi;

h) eläimistä saatavien sivutuotteiden pysyvä merkitseminen;

i) tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden, orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden levittäminen maahan;

j) tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttäminen tuotantoeläinten ruokinnassa; ja

k) 14 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tietyn aineksen kohtuuttomaksi katsottu riski ihmisten tai eläinten terveydelle.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Kunnes vahvistetaan säännöt, joista on säädetty

a) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c, f ja g alakohdassa, jäsenvaltiot voivat hyväksyä tai pitää voimassa kansallisia sääntöjä

   i) 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden syntymisestä ja käsittelystä;

   ii) 10 artiklan p alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden muuntamisesta, ja

   iii) vesieläinperäisen aineksen muuntamisesta säilörehuksi;

b) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa, siinä tarkoitetut eläimistä saatavat sivutuotteet voidaan hävittää merellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamista.

3 jakso

P o i k k e u k s e t

16 artikla

Poikkeukset

Poiketen siitä, mitä 12, 13 ja 14 artiklassa säädetään, eläimistä saatavia sivutuotteita voidaan

a) jos kyseessä ovat 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut eläimistä saatavat sivutuotteet, käsitellä ja hävittää kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen erityisten edellytysten mukaisesti;

b) käyttää tutkimus- ja muihin erityistarkoituksiin 17 artiklan mukaisesti;

c) jos kyseessä ovat 18 artiklassa tarkoitetut eläimistä saatavat sivutuotteet, käyttää erityisiin ruokintatarkoituksiin kyseisen artiklan mukaisesti;

d) jos kyseessä ovat 19 artiklassa tarkoitetut eläimistä saatavat sivutuotteet, hävittää kyseisen artiklan mukaisesti;

▼B

e) hävittää tai käyttää 20 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen vaihtoehtoisten menetelmien mukaisesti, jotka perustuvat parametreihin, joihin voi kuulua painesterilointi tai muita tämän asetuksen tai sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisia vaatimuksia;

f) jos kyseessä ovat luokkaan 2 tai luokkaan 3 kuuluvat ainekset ja jos toimivaltainen viranomainen tämän sallii, käyttää asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen biodynaamisten preparaattien valmistamisessa ja levittämisessä maahan;

g) jos kyseessä on luokkaan 3 kuuluva aines ja jos toimivaltainen viranomainen tämän sallii, käyttää lemmikkieläinten ruokinnassa;

h) jos kyseessä ovat muut kuin luokkaan 1 kuuluvat eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka saadaan poistamalla eläviltä eläimiltä kirurgisen toimenpiteen avulla tai eläimen syntymän aikana tilalla, ja jos toimivaltainen viranomainen tämän sallii, hävittää kyseisellä tilalla.

17 artikla

Tutkimus- ja muut erityistarkoitukset

1. Poiketen siitä, mitä 12, 13 ja 14 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttämisen näyttelyissä, taiteellisessa toiminnassa sekä diagnostisiin, koulutuksellisiin ja tutkimuksellisiin tarkoituksiin edellytyksin, joilla varmistetaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta.

Tällaisiin edellytyksiin on kuuluttava:

a) kielto käyttää eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita myöhemmin muihin tarkoituksiin; ja

b) velvollisuus hävittää eläimistä saatavat sivutuotteet tai niistä johdetut tuotteet turvallisesti tai lähettää ne tarvittaessa alkuperäpaikkaansa.

2. Jos on kyseessä ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaava riski, joka edellyttää toimenpiteiden hyväksymistä koko yhteisön alueella, erityisesti uusien kehittymässä olevien riskien tapauksessa, voidaan hyväksyä 1 kohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuontia ja käyttöä koskevat yhdenmukaiset edellytykset. Tällaiset edellytykset voivat sisältää varastointia, pakkausta, tunnistemerkintöjä, kuljetusta ja hävittämistä koskevia vaatimuksia.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

18 artikla

Erityiset ruokintatarkoitukset

1. Poiketen siitä, mitä 13 ja 14 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia edellytyksin, joilla varmistetaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta, luokkaan 2 kuuluvan aineksen keräämisen ja käytön edellyttäen, että aines on saatu eläimistä, joita ei ole lopetettu tai jotka eivät ole kuolleet ihmisiin tai eläimiin tarttuvan taudin esiintymisen tai epäillyn esiintymisen vuoksi, ja luokkaan 3 kuuluvan aineksen keräämisen ja käytön seuraavien eläinten ruokintaan:

a) eläintarhaeläimet;

b) sirkuseläimet;

c) muut matelijat ja petolinnut kuin eläintarhaeläimet tai sirkuseläimet;

d) turkiseläimet;

e) luonnonvaraiset eläimet;

f) hyväksyttyjen kenneleiden koirat tai ajokoirat;

g) säilöön otetut koirat ja kissat;

h) kalansyötiksi kasvatetut toukat ja madot.

2. Poiketen siitä, mitä 12 artiklassa säädetään, ja tämän artiklan 3 kohdan nojalla vahvistettujen edellytysten mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia

a) 8 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun luokkaan 1 kuuluvan aineksen ja eläintarhaeläimistä johdetun aineksen käytön eläintarhaeläinten ruokinnassa; ja

b) 8 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun luokkaan 1 kuuluvan aineksen käytön luonnollisessa elinympäristössään elävien uhanalaisten tai suojeltujen haaskalintulajien ja muiden lajien ruokinnassa biodiversiteetin tukemiseksi.

3. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) edellytykset, joiden täyttyessä 1 kohdassa tarkoitettu kerääminen ja käyttö voidaan sallia luokkaan 2 kuuluvan aineksen siirtämisessä, varastoinnissa ja käytössä ja luokkaan 3 kuuluvan aineksen käytössä ruokinnassa, myös uusien kehittymässä olevien riskien tapauksessa; ja

b) edellytykset, joiden täyttyessä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttö ruokinnassa voidaan 21 artiklan 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta poiketen eräissä tapauksissa sallia, mukaan lukien:

   i) tiettyjen jäsenvaltioiden uhanalaiset tai suojellut haaskalinnut ja muut lajit, joita tällaisella aineksella saa ruokkia;

   ii) toimenpiteet, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit.

▼B

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

19 artikla

Kerääminen, kuljetus ja hävittäminen

1. Poiketen siitä, mitä 12, 13, 14 ja 21 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia

a) kuolleiden lemmikki-eläinten ja hevoseläinten hävittämisen hautaamalla;

b) 8 artiklan a alakohdan v alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun luokkaan 1 kuuluvan aineksen sekä luokkaan 2 ja luokkaan 3 kuuluvien ainesten hävittämisen syrjäisillä alueilla polttamalla tai hautaamalla paikan päällä tai muulla tavoin viranomaisten valvonnassa siten, että ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviäminen;

c) 8 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun luokkaan 1 kuuluvan aineksen sekä luokkaan 2 ja luokkaan 3 kuuluvien ainesten hävittämisen polttamalla tai hautaamalla paikan päällä tai muulla tavoin viranomaisten valvonnassa siten, että ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviäminen alueilla, jonne pääsy on käytännössä mahdotonta tai mahdollista ainoastaan olosuhteissa, jotka maantieteellisistä, ilmastollisista tai luonnonmullistuksesta johtuvista syistä aiheuttaisivat keräämistä suorittavan henkilökunnan terveydelle ja turvallisuudelle vaaran, tai jonne pääsy vaatisi suhteettomia keräämisponnistuksia;

d) sellaisten luokkaan 2 ja 3 kuuluvien ainesten hävittämisen viranomaisten valvonnassa muulla tavoin kuin polttamalla tai hautaamalla paikan päällä, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisten ja eläinten terveydelle, jos aineksen määrä on viikossa enintään tietty määrä, joka määritetään suoritettujen toimien luonteen ja kyseisten eläimistä saatavien sivutuotteiden alkuperälajin mukaan;

e) muiden eläimistä saatavien sivutuotteiden kuin 8 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun luokkaan 1 kuuluvan aineksen hävittämisen polttamalla tai hautaamalla paikan päällä edellytyksin, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviäminen ilmoitettavan taudin puhjetessa, jos kuljetus lähimpään eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä tai hävittämistä varten hyväksyttyyn laitokseen lisäisi terveysriskien leviämisvaaraa tai, jos kyseessä on laajalle levinnyt eläinkulkutaudin purkaus, ylittäisi kyseisten laitosten hävittämiskapasiteetin; ja

f) mehiläisten ja mehiläistenhoidosta saatavien sivutuotteiden hävittämisen polttamalla tai hautaamalla paikan päällä edellytyksin, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviäminen.

2. Tietyn lajin eläinpopulaatio 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla syrjäisellä alueella ei saa ylittää kyseisen lajin enimmäisprosenttiosuutta asianomaisessa jäsenvaltiossa.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on asetettava komission saataville tiedot

a) alueista, jotka ne luokittelevat syrjäisiksi alueiksi 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi, luokittelun perustelut ja ajantasaiset tiedot luokitukseen tehdyistä muutoksista; ja

b) siitä, miten ne käyttävät 1 kohdan c ja d alakohdassa annettuja mahdollisuuksia luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien ainesten osalta.

4. On vahvistettava tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) edellytykset, joilla pyritään varmistamaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta paikan päällä tapahtuvan polttamisen ja hautaamisen tapauksessa;

b) 2 kohdassa tarkoitetun eläinpopulaation enimmäisprosenttiosuus;

c) eläimistä saatavien sivutuotteiden määrä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen toimien luonteen ja alkuperälajin mukaan; ja

d) luettelo 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista taudeista.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 jakso

Vaihtoehtoiset menetelmät

20 artikla

Vaihtoehtoisten menetelmien hyväksyntä

1. Eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vaihtoehtoisten käyttö- tai hävittämismenetelmien hyväksyntämenettelyn voi käynnistää joko komissio tai hakemuksesta jäsenvaltio tai intressitaho, joka voi edustaa useita intressitahoja.

2. Intressitahojen on lähetettävä hakemuksensa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa niiden on tarkoitus käyttää vaihtoehtoista menetelmää.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta, onko hakemus 10 kohdassa tarkoitetun vakiomallin mukainen.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava jäsenvaltioiden ja intressitahojen hakemukset ja arviointiraporttinsa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä ”EFSA”, ja ilmoitettava siitä komissiolle.

4. Jos komissio käynnistää hyväksyntämenettelyn, sen on toimitettava arviointiraporttinsa EFSAlle.

▼B

5. EFSA arvioi kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta, taataanko esitetyllä menetelmällä, että ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaavat riskit

a) ovat hallinnassa tavalla, jolla voidaan estää niiden leviäminen ennen hävittämistä tämän asetuksen tai sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti; tai

b) vähenevät kyseisessä eläimistä saatavien sivutuotteiden luokassa vähintään yhtä paljon kuin 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistetuilla käsittelymenetelmillä.

EFSA antaa jätetystä hakemuksesta lausunnon.

6. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa EFSA pyytää täydentäviä tietoja hakijoilta, 5 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan jatkaa.

EFSA päättää komissiota tai hakijaa kuultuaan määräajasta, jonka kuluessa kyseiset tiedot on toimitettava, ja ilmoittaa komissiolle ja tarvittaessa hakijalle tarvittavasta määräajan pidennyksestä.

7. Jos hakija haluaa antaa täydentäviä tietoja omasta aloitteestaan, sen on toimitettava ne suoraan EFSAlle.

Tällöin 5 kohdassa säädettyä määräaikaa ei jatketa.

8. EFSA toimittaa lausuntonsa komissiolle, hakijalle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

9. Kolmen kuukauden kuluessa EFSAn lausunnon vastaanottamisesta ja kyseisen lausunnon huomioon ottaen komissio ilmoittaa hyväksyttävästä toimenpiteestä hakijalle 11 kohdan mukaisesti.

10. Vaihtoehtoisia menetelmiä koskevien hakemusten vakiomalli vahvistetaan 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

11. EFSAn lausunnon vastaanottamisen jälkeen hyväksytään:

a) joko toimenpide, jolla sallitaan eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vaihtoehtoinen käyttö- tai hävittämismenetelmä; tai

b) toimenpide, jolla hylätään vaihtoehtoinen menetelmä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

II OSASTO

TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

I LUKU

Yleiset velvoitteet

1 jakso

Kerääminen, kuljetus ja jäljitettävyys

21 artikla

Kerääminen ja tunnistaminen luokkien ja kuljetuksen osalta

1. Toimijoiden on kerättävä, tunnistemerkittävä ja kuljetettava eläimistä saatavat sivutuotteet ilman turhia viivytyksiä olosuhteissa, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit.

2. Toimijoiden on varmistettava, että eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden kuljetuksessa on mukana kaupallinen asiakirja ja, jos tässä asetuksessa tai 6 kohdan mukaisesti hyväksytyssä toimenpiteessä niin edellytetään, terveystodistus.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia lannan kuljetuksen samalla tilalla sijaitsevien kahden paikan tai samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien tilojen ja lannan käyttäjien välillä ilman kaupallista asiakirjaa tai terveystodistusta.

3. Eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden mukana kuljetuksessa olevan kaupallisen asiakirjan ja terveystodistuksen on sisällettävä ainakin tiedot kyseisten tuotteiden alkuperästä, määränpäästä ja määrästä sekä kuvaus eläimistä saatavista sivutuotteista tai niistä johdetuista tuotteista ja niiden merkinnöistä, jos tässä asetuksessa vaaditaan tällainen merkintä.

Yhden jäsenvaltion alueella kuljetettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden osalta asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi sallia ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisen vaihtoehtoisella järjestelmällä.

4. Toimijoiden on kerättävä, kuljetettava ja hävitettävä luokkaan 3 kuuluva ruokajäte direktiivin 2008/98/EY 13 artiklassa edellytettyjen kansallisten toimenpiteiden mukaisesti.

5. Seuraavat toimenpiteet hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

a) mallit kaupallisista asiakirjoista, joiden on oltava mukana eläimistä saatavien sivutuotteiden kuljetuksessa; ja

b) terveystodistusten mallit ja edellytykset, joiden mukaisesti todistusten on oltava mukana eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden kuljetuksessa.

▼B

6. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) tapaukset, joissa terveystodistus vaaditaan tiettyjen johdettujen tuotteiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin suuruuden takia;

b) tapaukset, joissa poiketen siitä, mitä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ja ottaen huomioon tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai johdettujen tuotteiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin vähäisyys johdettuja tuotteita saa kuljettaa ilman kyseisessä kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja tai todistuksia;

c) tunnistemerkintöjä, myös pakkausmerkintöjä, sekä eri luokkiin kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden erillään pitämistä kuljetuksen aikana koskevat vaatimukset; ja

d) vaatimukset eläimistä saatavien sivutuotteiden keräämisen ja kuljetuksen aikana syntyvien ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi, mukaan lukien vaatimukset kyseisten tuotteiden turvalliselle kuljetukselle säiliöiden, ajoneuvojen ja pakkausmateriaalin osalta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

22 artikla

Jäljitettävyys

1. Eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita lähettävien, kuljettavien tai vastaanottavien toimijoiden on pidettävä kirjaa lähetyksistä ja niihin liittyvistä kaupallisista asiakirjoista tai terveystodistuksista.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos lupa kuljettaa eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita ilman kaupallisia asiakirjoja tai terveystodistuksia on myönnetty 21 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tai 21 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimijoilla on oltava käytössään sellaiset järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla ne voivat tunnistaa

a) muut toimijat, joille niiden eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita on toimitettu; ja

b) toimijat, jotka ovat toimittaneet niille tuotteita.

Nämä tiedot on annettava toimivaltaisille viranomaisille pyynnöstä.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, erityisesti seuraavien osalta:

a) toimivaltaisille viranomaisille annettavat tiedot;

▼B

b) ajanjakso, jona näitä tietoja on pidettävä.

2 jakso

Rekisteröinti ja hyväksyntä

23 artikla

Toimijoiden tai laitosten rekisteröinti

1. Toimijoiden on rekisteröintiä varten

a) ennen toiminnan aloittamista ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille valvonnassaan olevat laitokset, jotka toimivat jossakin eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden syntymisen, kuljetuksen, käsittelyn, varastoimisen, markkinoille saattamisen, jakelun, käytön ja hävittämisen vaiheessa;

b) annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:

i) valvonnassaan olevien eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden luokka;

ii) niiden toimien luonne, joissa eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita käytetään lähtöaineena.

2. Toimijoiden on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle ajantasaisia tietoja 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista valvonnassaan olevista laitoksista sekä merkittävistä toiminnan muutoksista tai olemassa olevan laitoksen sulkemisesta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut hakemuksen rekisteröintiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, rekisteröinti-ilmoitusta ei tarvita toiminnasta, jota varten eläimistä saatavia sivutuotteita tuottavat laitokset ovat jo saaneet hyväksynnän tai ne on rekisteröity asetuksen (EY) N:o 852/2004 tai asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaisesti, eikä toiminnasta, jota varten laitokset ovat jo saaneet hyväksynnän tämän asetuksen 24 artiklan mukaisesti.

Sama poikkeus koskee myös toimintaa, jossa eläimistä saatavia sivutuotteita syntyy ainoastaan paikan päällä ja joka tapahtuu tiloilla tai muissa toimitiloissa, joissa eläimiä pidetään, kasvatetaan tai hoidetaan.

24 artikla

Laitosten hyväksyntä

1. Toimijoiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet toimijoiden valvonnassa olevat laitokset, jos niissä harjoitetaan yhtä tai useampaa seuraavista toiminnoista:

a) eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä painesteriloimalla, 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen tai 20 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä vaihtoehtoisia menetelmiä käyttäen;

▼B

b) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hävittämistä jätteenä polttamalla, lukuun ottamatta laitoksia, joilla on direktiivin 2000/76/EY mukainen lupa toimintaansa;

c) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden, jos ne ovat jätettä, hävittämistä tai hyödyntämistä rinnakkaispolttamalla, lukuun ottamatta laitoksia, joilla on direktiivin 2000/76/EY mukainen lupa toimintaansa;

d) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hyödyntämistä polttamalla ne polttoaineena;

e) lemmikkieläinten ruoan valmistamista;

f) orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden valmistamista;

g) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja/tai niistä johdettujen tuotteiden muuntamista biokaasuksi tai kompostiksi;

h) eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä niiden keräämisen jälkeen lajittelu-, paloittelu-, jäähdytys-, jäädytys- tai suolaustarkoituksessa taikka vuotien ja nahkojen tai erikseen määritellyn riskiaineksen poistamistarkoituksessa;

i) eläimistä saatavien sivutuotteiden varastoimista;

j) sellaisten johdettujen tuotteiden varastoimista, jotka on tarkoitettu

   i) hävitettäväksi polttamalla tai kaatopaikoilla tai hävitettäväksi tai hyödynnettäväksi rinnakkaispolttolaitoksessa;

   ii) käytettäväksi polttoaineena;

   iii) käytettäväksi rehuna, lukuun ottamatta laitoksia, jotka on hyväksytty tai rekisteröity asetuksen (EY) N:o 183/2005 mukaisesti;

   iv) käytettäväksi orgaanisina lannoitteina ja maanparannusaineina, lukuun ottamatta varastointia suoraan paikassa, jossa tuotteet levitetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa hyväksynnässä on täsmennettävä, onko laitos hyväksytty toimiin, jotka kohdistuvat eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja/tai niistä johdettuihin tuotteisiin, jotka kuuluvat

a) 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitettuun erityisluokkaan; tai

b) useampaan kuin yhteen 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitettuun luokkaan, ja ilmoitettava, suoritetaanko tällaiset toimet

   i) aina tiukan erillään pitämisen olosuhteissa, millä ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle koituvat riskit; tai

   ii) väliaikaisesti saastumisen estävissä olosuhteissa, jotta voidaan vastata tällaisten tuotteiden käsittelykapasiteetin puutteeseen, joka johtuu

      — laajalle levinneestä eläinkulkutaudin purkauksesta, tai

      — muista poikkeuksellisista ja odottamattomista olosuhteista.

▼B

25 artikla

Yleiset hygieniavaatimukset

1. Toimijoiden on varmistettava, että niiden valvonnassa olevat laitokset, joissa harjoitetaan 24 artiklan 1 kohdan a ja h alakohdassa tarkoitettua toimintaa:

a) on rakennettu tavalla, joka mahdollistaa tehokkaan puhdistuksen ja desinfioinnin, ja tarvittaessa lattiat on rakennettu sellaisiksi, että ne tekevät nesteiden poisvalumisen helpoksi;

b) on varustettu tarkoituksenmukaisilla käymälöillä, pukuhuoneilla ja pesutiloilla henkilökuntaa varten;

c) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset järjestelyt tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä, jyrsijöiltä ja linnuilta suojautumista varten;

d) pitävät laitteet ja varusteet hyvässä kunnossa ja varmistavat, että mittausvälineet kalibroidaan säännöllisesti; ja

e) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset järjestelyt säiliöiden ja ajoneuvojen tehokasta puhdistusta ja desinfiointia varten saastumisvaaran välttämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa laitoksessa työskentelevien henkilöiden on käytettävä puhtaita ja asianmukaisia vaatteita ja tarvittaessa suojavaatetusta.

Tarvittaessa tietyssä laitoksessa:

a) likaisella sektorilla työskentelevät henkilöt eivät saa astua puhtaalle sektorille vaihtamatta tai desinfioimatta työvaatteitaan ja jalkineitaan;

b) varusteita ja laitteita ei saa siirtää likaiselta sektorilta puhtaalle sektorille ennen kuin ne on puhdistettu ja desinfioitu; ja

c) toimijan on kehitettävä menettely henkilöiden liikkumisen valvontaa sekä jalkojen ja renkaiden pesualtaiden asianmukaista käyttöä varten.

3. Laitoksissa, joissa harjoitetaan 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa:

a) eläimistä saatavia sivutuotteita on käsiteltävä siten, että vältetään saastumisvaara;

b) eläimistä saatavat sivutuotteet on käsiteltävä mahdollisimman pian; johdettuja tuotteita on käsittelyn jälkeen käsiteltävä ja varastoitava siten, että vältetään saastumisvaara;

c) eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin sovellettavan käsittelyn aikana eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden jokaista osaa on tarvittaessa käsiteltävä vaaditussa lämpötilassa vaaditun ajan, ja uudelleen saastumista on vältettävä;

▼B

d) toimijoiden on tarkastettava sovellettavat parametrit, erityisesti lämpötila, paine, aika ja hiukkaskoko, säännöllisesti, tarvittaessa automaattilaitteilla;

e) laitoksen kaikissa osissa on otettava käyttöön puhdistusjärjestelyt, jotka on dokumentoitava.

26 artikla

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely elintarvikealan yrityksissä

1. Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely, jalostus ja varastointi laitoksissa, jotka on hyväksytty tai rekisteröity asetuksen (EY) N:o 853/2004 4 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 852/2004 6 artiklan mukaisesti, on tehtävä ristikontaminaation estävissä olosuhteissa ja tarvittaessa laitoksen tätä varten osoitetussa osassa.

2. Gelatiinin tai kollageenin, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, tuotantoon käytettäviä raaka-aineita voidaan varastoida tai käsitellä siihen asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan XIV jakson I luvun 5 kohdan sekä XV jakson I luvun 5 kohdan nojalla nimenomaisesti luvan saaneissa laitoksissa edellyttäen, että ehkäistään tautiriskien leviäminen erottamalla tällaiset raaka-aineet eläinperäisten tuotteiden valmistuksen raaka-aineista.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita yhteisön eläinlääkintälainsäädännön tarkempien erityisvaatimusten soveltamista.

27 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

On vahvistettava tämän jakson ja tämän luvun 1 jakson täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) laitoksissa sovellettavat infrastruktuuria ja laitteistoa koskevat vaatimukset;

b) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden kaikenlaiseen käsittelyyn sovellettavat hygieniavaatimukset, mukaan lukien toimet 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa sovellettavien hygieniavaatimusten muuttamiseksi;

c) eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden käsittelyä, muokkaamista, muuntamista, jalostamista ja varastointia koskevat edellytykset ja tekniset vaatimukset sekä jäteveden käsittelyä koskevat edellytykset;

d) todistusaineisto, joka toimijan on esitettävä eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden muokkaamisen, muuntamisen ja jalostamisen validoimiseksi, joka koskee niiden kykyä ehkäistä ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit;

e) useampaan kuin yhteen 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittelyä samassa laitoksessa koskevat edellytykset,

i) kun tällaiset toimet suoritetaan erillään;

▼B

ii) kun tällaisia toimia suoritetaan väliaikaisesti tietyissä olosuhteissa;

f) edellytykset ristikontaminaation estämiseksi, jos eläimistä saatavia sivutuotteita varastoidaan, käsitellään tai jalostetaan 26 artiklassa tarkoitetussa laitoksen tätä varten osoitetussa osassa;

g) biokaasu- ja kompostointilaitoksia koskevat käsittelyvaatimukset;

h) 24 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun polttamiseen tai rinnakkaispolttamiseen pienen ja suuren kapasiteetin polttolaitoksissa sovellettavat vaatimukset; ja

i) 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hyödyntämiseen polttamalla sovellettavat vaatimukset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 jakso

Omavalvonta sekä vaara-analyysi ja kriittiset valvontapisteet

28 artikla

Omavalvonta

Toimijoiden on otettava käyttöön ja toteuttava omavalvontamenettely laitoksissaan ja pidettävä sitä yllä tämän asetuksen noudattamisen seuraamiseksi. Niiden on varmistettava, ettei eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, joiden osalta epäillään tai tiedetään, että ne eivät ole tämän asetuksen mukaisia, siirretä laitoksesta, ellei ainesta ole tarkoitettu hävitettäväksi.

29 artikla

Vaara-analyysi ja kriittiset valvontapisteet

1. Toimijoiden, jotka harjoittavat jotakin seuraavista toiminnoista, on otettava käyttöön, toteutettava ja pidettävä yllä vaara-analyysin ja kriittisten valvontapisteiden, jäljempänä ”HACCP”, periaatteisiin perustuva pysyvä kirjallinen menettely tai menettelyitä:

a) eläimistä saatavien sivutuotteiden jalostus;

b) eläimistä saatavien sivutuotteiden muuntaminen biokaasuksi ja kompostiksi;

c) useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittely ja varastointi samassa laitoksessa;

d) lemmikkieläinten ruoan valmistaminen.

2. Tällaisten 1 kohdassa määriteltyjen toimijoiden on erityisesti:

a) tunnistettava vaarat, jotka on torjuttava, poistettava tai saatettava hyväksyttävälle tasolle;

▼B

b) määritettävä kriittiset valvontapisteet yhdessä tai useammassa vaiheessa, jossa valvonta on välttämätöntä vaaran torjumiseksi, poistamiseksi tai saattamiseksi hyväksyttävälle tasolle;

c) määriteltävä tunnistettujen vaarojen torjumista, poistamista tai vähentämistä varten kriittisten valvontapisteiden kriittiset rajat hyväksyttävän tason erottamiseksi tasosta, jota ei voida hyväksyä;

d) laadittava tehokkaat kriittisten valvontapisteiden seurantamenettelyt ja pantava ne täytäntöön;

e) toteutettava korjaavia toimia, jos seuranta osoittaa, että kriittinen valvontapiste ei ole hallinnassa;

f) laadittava menettelyt sen tarkistamiseksi, että a–e alakohdassa esitetyt toimenpiteet ovat kattavia ja toimivia; tarkistusmenettelyjä on toteutettava säännöllisesti;

g) laadittava asiakirjoja ja pidettävä kirjaa tavalla, joka on suhteessa yrityksen kokoon ja luonteeseen, sen osoittamiseksi, että a–f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan tehokkaasti.

3. Kun tuotetta, prosessia tai mitä tahansa tuotanto-, jalostus-, varastointi- ja jakeluvaihetta muutetaan, toimijoiden on tarkistettava menettelynsä ja tehtävä tarvittavat muutokset.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet voidaan hyväksyä 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

30 artikla

Jäsenvaltioiden hyvän käytännön ohjeet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa kannustettava jäsenvaltioiden hyvän käytännön ohjeiden kehittämistä, levittämistä ja käyttöä erityisesti 29 artiklassa tarkoitettujen HACCP-periaatteiden soveltamiseksi. Toimijat voivat käyttää ohjeita vapaaehtoiselta pohjalta.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava kansallisia ohjeita sen varmistamiseksi, että

a) ne on kehitetty kuullen sellaisten osapuolten edustajia, joita asia saattaa merkittävästi koskea, ja toimijoiden alat ovat levittäneet niitä; ja

b) niiden sisältöä voidaan soveltaa aloilla, joita ne koskevat.

II LUKU

Markkinoille saattaminen

1 jakso

Muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten ruokintaan tarkoitetut eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet

31 artikla

Markkinoille saattaminen

1. Tuotantoeläinten ruokintaan tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita, turkiseläimiä lukuun ottamatta, saa saattaa markkinoille ainoastaan, jos

▼B

a) ne ovat muuta kuin 10 artiklan n, o ja p alakohdassa tarkoitettua luokkaan 3 kuuluvaa ainesta tai siitä johdettuja;

b) ne on tapauksen mukaan kerätty tai käsitelty painesterilointia koskevien vaatimusten tai muiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi asetettujen vaatimusten mukaisesti ja noudattaen 15 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä ja kaikkia muita toimenpiteitä, jotka on vahvistettu tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja

c) ne tulevat joko hyväksytyistä tai rekisteröidyistä laitoksista kyseisen eläimistä saatavan sivutuotteen tai niistä johdetun tuotteen mukaan.

2. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden keräämistä, jalostusta ja käsittelyä koskevia ihmisten ja eläinten terveyteen liittyviä vaatimuksia.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 jakso

Orgaaniset lannoitteet ja maanparannusaineet

32 artikla

Markkinoille saattaminen ja käyttö

1. Orgaanisia lannoitteita ja maanparannusaineita saa saattaa markkinoille ja käyttää, jos

a) ne on johdettu luokkaan 2 tai 3 kuuluvasta aineksesta;

b) ne on tuotettu painesterilointia koskevien vaatimusten tai muiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi asetettujen vaatimusten mukaisesti ja noudattaen 15 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä vaatimuksia ja kaikkia muita toimenpiteitä, jotka on vahvistettu tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti;

c) ne tulevat joko hyväksytyistä tai rekisteröidyistä laitoksista tapauksen mukaan; ja

d) silloin, kun kyseessä ovat luokkaan 2 kuuluvasta aineksesta johdettu liha-luujauho ja käsitelty eläinvalkuainen, joita on tarkoitus käyttää orgaanisena lannoitteena ja maanparannusaineena tai niiden osana, ne on sekoitettu jonkin ainesosan kanssa siten, että estetään seoksen myöhempi käyttö ruokinnassa, ja merkitty vaadittaessa 3 kohdan nojalla hyväksytyillä toimenpiteillä.

Mädätysjätteitä biokaasutuksesta tai kompostia saa lisäksi saattaa markkinoille ja käyttää orgaanisina lannoitteina ja maanparannusaineina.

Jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden käyttöä sääteleviä tai rajoittavia kansallisia säännöksiä edellyttäen, että tällaiset säännöt ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan d alakohdassa säädetään, sekoittamista ei vaadita ainekselta, jonka käyttö ruokintatarkoituksiin on estetty sen koostumuksen tai pakkauksen takia.

3. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) ihmisten ja eläinten terveyttä koskevat edellytykset orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden tuotannossa ja käytössä;

b) tekijät tai aineet orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden merkitsemiseksi;

c) orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden kanssa sekoitettavat aineosat;

d) lisäedellytykset, kuten menetelmät, joita on käytettävä merkitsemisessä, ja vähimmäissuhteet, joita on noudatettava seosta valmistettaessa, jotta estetään tällaisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden käyttö ruokinnassa; ja

e) tapaukset, joissa koostumus tai pakkaus sallii aineksen vapauttamisen sekoittamisvaatimuksesta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 jakso

Yhteisön tietyssä muussa lainsäädännössä säännellyt johdetut tuotteet

33 artikla

Markkinoille saattaminen

Toimijat voivat saattaa markkinoille seuraavia johdettuja tuotteita:

a) kosmeettiset valmisteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 76/768/ETY 1 artiklan 1 kohdassa;

b) aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset laitteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 90/385/ETY 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa;

c) lääkinnälliset laitteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 93/42/ETY 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa;

d) *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitetut lääkinnälliset laitteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 98/79/EY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa;

e) eläinlääkkeet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2001/82/EY 1 artiklan 2 kohdassa;

f) lääkkeet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdassa.

▼B

34 artikla

Valmistus

1. Sellaisten eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden, jotka on tarkoitettu laitoksiin 33 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistusta varten, tuonti, kerääminen ja siirtäminen sekä näiden johdettujen tuotteiden valmistus on suoritettava kyseisessä artiklassa tarkoitetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Tällaisista laitoksista peräisin oleva käyttämätön aines on hävitettävä kyseisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Tätä asetusta kuitenkin sovelletaan, jos 33 artiklassa tarkoitetussa yhteisön lainsäädännössä ei säädetä ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien mahdollisten riskien torjuntaa koskevista edellytyksistä tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti.

4 jakso

Muut johdetut tuotteet

35 artikla

Lemmikkieläinten ruoan markkinoille saattaminen

Toimijat voivat saattaa markkinoille lemmikkieläinten ruokaa, jos

a) kyseiset tuotteet on johdettu

   i) muusta kuin 10 artiklan n, o ja p alakohdassa tarkoitetusta luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta;

   ii) silloin, kun kyseessä on tuotu lemmikkieläinten ruoka tai tuodusta aineksesta valmistettu lemmikkieläinten ruoka, 8 artiklan c kohdassa tarkoitetusta luokkaan 1 kuuluvasta aineksesta 40 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti; tai

   iii) silloin, kun kyseessä on raaka lemmikkieläinten ruoka, 10 artiklan a kohdassa ja b kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetusta aineksesta; ja

b) ne varmistavat ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjunnan turvallisella käsittelyllä 38 artiklan mukaisesti, jos 37 artiklan mukainen turvallinen hankinta ei takaa riittävää riskien torjuntaa.

36 artikla

Johdettujen tuotteiden saattaminen markkinoille

Toimijat voivat saattaa markkinoille muita johdettuja tuotteita kuin 31, 32, 33 ja 35 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, jos

a) kyseessä ovat tuotteet,

   i) joita ei ole tarkoitettu käytettäviksi tuotantoeläimien ruokinnassa tai levitettäväksi maahan, josta tällaisia eläimiä on tarkoitus ruokkia; tai

   ii) jotka on tarkoitettu turkiseläinten ruokintaan; ja

▼B

b) ne varmistavat ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjunnan

i) turvallisella hankinnalla 37 artiklan mukaisesti;

ii) turvallisella käsittelyllä 38 artiklan mukaisesti, jos turvallinen hankinta ei takaa riittävää torjuntaa; tai

iii) tarkistamalla, että tuotteita käytetään ainoastaan turvallisessa loppukäytössä 39 artiklan mukaisesti, jos turvallinen käsittely ei takaa riittävää torjuntaa.

37 artikla

Turvallinen hankinta

1. Turvallinen hankinta käsittää sellaisen aineksen käytön,

a) joka ei aiheuta kohtuuttomia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle;

b) joka on kerätty ja kuljetettu keräyspisteestä valmistuslaitokseen olosuhteissa, joilla ehkäistään riskit ihmisten ja eläinten terveydelle; tai

c) joka on tuotu yhteisöön ja kuljetettu ensisaapumispaikasta yhteisössä valmistuslaitokseen olosuhteissa, joilla ehkäistään riskit ihmisten ja eläinten terveydelle.

2. Turvallista hankintaa varten toimijoiden on toimitettava 1 kohdan vaatimusten täyttämisestä asiakirjatodisteet, joihin sisältyy tarvittaessa todiste niiden bioturvallisuuteen liittyvien toimenpiteiden turvallisuudesta, jotka on toteutettu lähtöaineen ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttamien riskien torjumiseksi.

Tällaiset asiakirjat on pyynnöstä annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa lähetysten mukana on oltava terveystodistus, joka on 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen hyväksytyn mallin mukainen.

38 artikla

Turvallinen käsittely

Turvalliseen käsittelyyn kuuluu käytettävän aineksen käsittely sellaisessa valmistusprosessissa, jolla käytettävän aineksen tai muiden valmistusprosessissa syntyvien aineiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttamien riskien määrä vähennetään hyväksyttävälle tasolle.

On varmistettava, että johdettu tuote ei aiheuta kohtuuttomia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle, erityisesti siten, että lopputuote testataan.

▼B

39 artikla

Turvallinen loppukäyttö

Turvalliseen loppukäyttöön kuuluu johdettujen tuotteiden käyttö

a) olosuhteissa, jotka eivät aiheuta kohtuuttomia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle; tai

b) joka voi aiheuttaa riskin ihmisten ja eläinten terveydelle, erityistarkoituksissa, edellyttäen, että tällainen käyttö on perusteltua yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden perusteella erityisesti ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi.

40 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Voidaan vahvistaa tämän jakson täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) edellytykset, jotka koskevat tuodun lemmikkieläinten ruoan tai tuodusta aineksesta valmistetun lemmikkieläinten ruoan, joka on peräisin 8 artiklan c alakohdassa tarkoitetusta luokkaan 1 kuuluvasta aineksesta, markkinoille saattamista;

b) vaatimukset käytettävän materiaalin turvalliselle hankinnalle ja siirtämiselle olosuhteissa, joilla ehkäistään riskit ihmisten ja eläinten terveydelle;

c) 37 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjat;

d) 38 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun valmistusprosessin parametrit erityisesti käytettävän aineksen fysikaalisen tai kemiallisen käsittelyn osalta;

e) lopputuotteen testausta koskevat vaatimukset; ja

f) ihmisten tai eläinten terveydelle riskin aiheuttavien johdettujen tuotteiden turvallista käyttöä koskevat edellytykset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

III LUKU

Tuonti, kauttakuljetus ja vienti

41 artikla

Tuonti ja kauttakuljetus

1. Eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita saa tuoda yhteisöön tai kuljettaa yhteisön kautta seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) kyseistä eläimistä saatavaa sivutuotetta tai siitä johdettua tuotetta koskevat tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden vaatimukset, jotka ovat vähintään yhtä tiukat kuin eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden tuotantoa ja markkinointia yhteisössä koskevat vaatimukset;

▼B

b) vaatimukset, jotka tunnustetaan vähintään vastaaviksi kuin eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden tuotantoa ja markkinointia yhteisön lainsäädännön nojalla koskevat vaatimukset; tai

c) jos kyseessä ovat 33, 35 ja 36 artiklassa tarkoitetut eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet, kyseisen artiklan mukaiset vaatimukset.

Ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään

a) erikseen määriteltyä riskiainesta saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti;

b) eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka ovat sekoittuneet päätöksessä 2000/532/EY vaaralliseksi luetteloidun jätteen kanssa tai ovat sen saastuttamia, saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädetyin edellytyksin;

c) luokkaan 1 kuuluvaa ainesta, luokkaan 2 kuuluvaa ainesta ja niistä johdettuja tuotteita, joita ei ole tarkoitettu 33, 35 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistamiseen, saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan, jos niiden tuontia koskevat säännöt on hyväksytty 42 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;

d) eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin, saa tuoda ja kauttakuljettaa kansallisten toimenpiteiden mukaisesti, joilla varmistetaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta, kunnes 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut yhdenmukaiset edellytykset on hyväksytty.

3. Jos on kyseessä luokkaan 3 kuuluvan aineksen ja siitä johdettujen tuotteiden tuonti ja kauttakuljetus, on vahvistettava 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Kyseisissä vaatimuksissa voidaan täsmentää,

a) että lähetysten on tultava 4 kohdan mukaisesti luetellusta kolmannesta maasta tai sen osasta;

b) että lähetysten on tultava laitoksesta, jonka alkuperämaana olevan kolmannen maan toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tai rekisteröinyt ja luetteloinut kyseiseen tarkoitukseen; ja

c) että lähetysten mukana on oltava asiakirja, kuten kaupallinen asiakirja tai terveystodistus, ja tarvittaessa ilmoitus, joka on 42 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa vahvistetun mallin mukainen, siinä yhteisöön saapumisen paikassa, jossa eläinlääkärintarkastukset suoritetaan.

▼B

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Siihen saakka, kunnes toisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut vaatimukset vahvistetaan, jäsenvaltioiden on täsmennettävä kyseiset vaatimukset kansallisissa toimenpiteissä.

4. Luettelot kolmansista maista tai niiden osista, joista eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita saa tuoda yhteisöön tai kuljettaa yhteisön kautta, on laadittava 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sääntelymenettelyn mukaisesti ja ottaen huomioon erityisesti:

a) kolmannen maan lainsäädäntö;

b) kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja tarkastuslaitosten organisaatio, näiden laitosten toimivalta ja niihin kohdistuva valvonta sekä niiden mahdollisuudet valvoa tehokkaasti lainsäädännön soveltamista;

c) tosiasialliset terveysvaatimukset, joita sovelletaan yhteisöön tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, valmistukseen, käsittelyyn, varastointiin ja lähettämiseen;

d) takeet, jotka kolmas maa voi antaa kyseessä olevien terveysvaatimusten noudattamisesta;

e) kolmannesta maasta peräisin olevan tuotteen kaupan pitämisestä saatu kokemus ja tehtyjen tuontitarkastusten tulokset;

f) kolmannessa maassa tehtyjen yhteisön tarkastusten tulokset;

g) kolmannen maan karjan, muiden kotieläinten ja luonnonvaraisten eläinten terveydellinen tilanne, ottaen huomioon erityisesti eksoottiset eläintaudit ja maan yleiseen terveystilanteeseen liittyvät seikat, jotka voivat aiheuttaa riskin ihmisten tai eläinten terveydelle yhteisössä;

h) kolmannen maan toimittamien, sen alueella esiintyviä tarttuvia eläintauteja koskevien tietojen säännöllisyys ja nopeus, erityisesti Maailman eläintautijärjestön maaeläinten terveyttä koskevassa säännöstössä ja vesieläinten terveyttä koskevassa säännöstössä lueteltujen tautien osalta;

i) tarttuvien eläintautien ehkäisyä ja torjuntaa koskevat kolmannessa maassa voimassa olevat säännökset ja niiden täytäntöönpano, mukaan lukien sen muista kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin soveltamat säännöt.

Luettelo 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista laitoksista on pidettävä ajan tasalla, toimitettava komissiolle ja jäsenvaltioille sekä asetettava julkisesti saataville.

▼B

42 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Edellä olevan 41 artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, joilla voidaan kieltää tietyissä laitoksissa valmistettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden tuonti tai kauttakuljetus ihmisten tai eläinten terveyden suojelemiseksi, hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. On vahvistettava muut 41 artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien ainesten ja niistä johdettujen tuotteiden tuontia ja kauttakuljetusta koskevat edellytykset;

b) luokkaan 3 kuuluvan aineksen tai siitä johdettujen tuotteiden tuontia koskevat ihmisten tai eläinten terveyteen liittyvät rajoitukset, jotka voidaan vahvistaa viittauksella 41 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai muussa ihmisten ja eläinten terveyteen liittyvässä tarkoituksessa laadittuihin yhteisön luetteloihin kolmansista maista tai niiden osista;

c) edellytykset eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden valmistukselle kolmansissa maissa sijaitsevissa laitoksissa; näihin edellytyksiin voivat sisältyä järjestelyt asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta tällaisten laitosten valvonnasta ja se, että tiettyihin eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita käsittelevien laitosten tyyppeihin ei sovelleta 41 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua hyväksyntää tai rekisteröintiä; ja

d) mallit terveystodistuksille, kaupallisille asiakirjoille ja ilmoituksille, joiden on oltava lähetysten mukana ja joissa on täsmennettävä edellytykset, joiden täyttyessä voidaan todeta, että kyseiset eläimistä saatavat sivutuotteet tai niistä johdetut tuotteet on kerätty tai valmistettu tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

43 artikla

Vienti

1. Polttamalla hävitettäviksi tai kaatopaikalle tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vienti on kielletty.

2. Eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vienti sellaisiin kolmansiin maihin, jotka eivät ole OECD:n jäseniä, käytettäväksi biokaasu- tai kompostointilaitoksissa on kielletty.

3. Luokkaan 1 kuuluvaa ainesta, luokkaan 2 kuuluvaa ainesta ja niistä johdettuja tuotteita saa viedä muihin kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin ainoastaan sillä edellytyksellä, että niiden vientiä koskevat säännöt on vahvistettu.

▼B

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Luokkaan 3 kuuluvan aineksen ja siitä johdettujen tuotteiden tämän asetuksen mukaiseen vientiin sovelletaan soveltuvin osin elintarvikkeiden ja rehun vientiä yhteisöstä koskevan asetuksen (EY) N:o 178/2002 12 artiklaa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään,

a) erikseen määriteltyä riskiainesta saa viedä ainoastaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti;

b) eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka ovat sekoittuneet päätöksessä 2000/532/EY vaaralliseksi luetteloidun jätteen kanssa tai ovat sen saastuttamia, saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädetyin edellytyksin.

III OSASTO

VIRALLINEN VALVONTA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Virallinen valvonta

44 artikla

Hyväksymismenettely

1. Toimivaltainen viranomainen hyväksyy laitoksen vain sillä edellytyksellä, että ennen toiminnan aloittamista paikalla tehdyllä tarkastuskäynnillä on osoitettu, että laitos täyttää 27 artiklan mukaiset vaatimukset.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ehdollisen hyväksynnän, jos paikalla tehdyn tarkastuskäynnin perusteella vaikuttaa siltä, että laitos täyttää kaikki infrastruktuuria ja laitteistoa koskevat vaatimukset tämän asetuksen toimintaa koskevien menettelyiden soveltamiseksi. Toimivaltainen viranomainen myöntää lopullisen hyväksynnän vain, mikäli kolmen kuukauden kuluessa ehdollisen hyväksynnän myöntämisestä tehtävän uuden tarkastuskäynnin perusteella ilmenee, että laitos täyttää muut 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Jos selvää edistymistä on tapahtunut, mutta laitos ei vielä täytä kaikkia asiaa koskevia vaatimuksia, toimivaltainen viranomainen voi jatkaa ehdollista hyväksyntää. Ehdollinen hyväksyntä ei kuitenkaan saa ylittää kestoltaan yhteensä kuutta kuukautta.

3. Toimijoiden on erityisesti varmistettava, että laitos lopettaa toimintansa, jos toimivaltainen viranomainen peruuttaa sen luvan tai ehdollisen luvan tapauksessa ei jatka lupaa tai ei anna täyttä hyväksyntää.

45 artikla

Viralliset tarkastukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisin väliajoin suoritettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittelyn virallisia tarkastuksia ja seurantaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

▼B

2. Asetuksen (EY) N:o 882/2004 41 ja 42 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tarkastuksiin, joita suoritetaan tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

3. Toimivaltainen viranomainen voi tarkastuksia suorittaessaan ottaa huomioon hyvän käytännön ohjeet.

4. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset menettelyt, mukaan lukien mikrobiologisten määritysten vertailumenetelmiä koskevat säännöt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

46 artikla

Hyväksynnän tilapäinen tai lopullinen peruuttaminen tai toimintakielto

1. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee suorittamassaan tarkastuksessa ja seurannassa, että yksi tai useampi tämän asetuksen vaatimuksista ei täyty, sen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin.

Toimivaltaisen viranomaisen on eritoten puutteiden luonteen ja vakavuuden sekä kansanterveydelle ja eläinten terveydelle aiheutuvien mahdollisten riskien perusteella

a) peruutettava tilapäisesti tämän asetuksen nojalla hyväksytyn laitoksen hyväksyntä, jos

   i) hyväksymisen tai toiminnan perusteena olevat edellytykset eivät enää täyty;

   ii) toimijan voidaan olettaa korjaavan puutteet kohtuullisen ajan kuluessa; ja

   iii) ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat mahdolliset riskit eivät edellytä b alakohdan mukaista toimintaa;

b) peruutettava lopullisesti tämän asetuksen nojalla hyväksytyn laitoksen hyväksyntä, jos

   i) hyväksymisen tai toiminnan perusteena olevat edellytykset eivät enää täyty; ja

   ii) toimijan ei voida olettaa korjaavan puutteita kohtuullisen ajan kuluessa

      — laitoksen infrastruktuuriin liittyvistä syistä,

      — toimijan tai toimijan valvonnassa olevan henkilökunnan kykyyn liittyvistä syistä,

      — siksi, että ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien vakavien riskien takia laitoksen toimintaan on tehtävä suuria muutoksia ennen kuin toimija voi hakea hyväksyntää uudelleen;

▼B

c) annettava laitoksille konkreettisia määräyksiä havaittujen puutteiden korjaamiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on eritoten puutteiden luonteen ja vakavuuden sekä kansanterveydelle ja eläinten terveydelle aiheutuvien mahdollisten riskien perusteella väliaikaisesti tai pysyvästi kiellettävä 23 artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimijoita harjoittamasta tämän asetuksen piiriin kuuluvaa toimintaa saatuaan tiedon siitä, että

a) yhteisön lainsäädännön vaatimukset eivät täyty; ja

b) toiminnasta aiheutuu mahdollisesti vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

47 artikla

Luettelo

1. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava luettelo alueellaan sijaitsevista laitoksista ja toimijoista, jotka on hyväksytty tai rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti.

Jokaiselle hyväksytylle tai rekisteröidylle laitokselle tai toimijalle on annettava virallinen numero, jolla laitoksen tai toimijan toiminnan luonne yksilöidään.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ilmoitettava laitokselle tai toimijalle yhteisön muun lainsäädännön nojalla annettu virallinen numero.

Jäsenvaltioiden on asetettava luettelot hyväksytyistä ja rekisteröidyistä laitoksista ja toimijoista komission ja muiden jäsenvaltioiden käyttöön.

Jäsenvaltioiden on pidettävä luettelot hyväksytyistä tai rekisteröidyistä laitoksista ja toimijoista ajan tasalla ja asetettava ne muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet voidaan vahvistaa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen erityisesti seuraavien osalta:

a) 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden malli; ja

b) 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden julkistamismenettely.

48 artikla

Muihin jäsenvaltioihin lähettämistä koskeva valvonta

1. Jos toimija aikoo lähettää luokkaan 1 kuuluvaa ainesta, luokkaan 2 kuuluvaa ainesta tai luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvista aineksista johdettua liha-luujauhoa tai eläinrasvoja toiseen jäsenvaltioon, sen on ilmoitettava asiasta alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sekä määräjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B

Määräjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimijan hakemuksen mukaan tehtävä ennalta määritetyn ajan kuluessa päätös siitä,

a) kieltäytyykö se vastaanottamasta lähetystä;

b) hyväksyykö se lähetyksen ehdoitta; tai

c) ottaako se lähetyksen vastaan seuraavin ehdoin:

i) jos johdettuja tuotteita ei ole painesteriloitu, ne on painesteriloitava; tai

ii) eläimistä saatavien sivutuotteiden tai johdettujen tuotteiden on noudatettava kaikkia lähetystä koskevia vaatimuksia, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että eläimistä saatavia sivutuotteita ja johdettuja tuotteita käsitellään tämän asetuksen mukaisesti.

2. Hakemusten mallit 1 kohdassa tarkoitetuille toimijoille voidaan hyväksyä 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätöksen 2004/292/EY mukaisesti ilmoitettava Traces-järjestelmällä määräjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jokaisesta määräjäsenvaltioon lähetetystä lähetyksestä, joka sisältää

a) 1 kohdassa tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita tai johdettuja tuotteita;

b) luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettua käsiteltyä eläinvalkuaista.

Saatuaan tiedon lähetyksen lähettämisestä määräjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava Traces-järjestelmällä alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jokaisen lähetyksen saapumisesta.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvista aineksista saatavat sivutuotteet, liha-luujauho ja eläinrasvat on kuljetettava suoraan 23, 24 ja 44 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn tai rekisteröityyn määräpaikkalaitokseen tai, jos kyseessä on lanta, vastaanottajana olevalle maatilalle.

5. Jos eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita lähetetään toiseen jäsenvaltioon kolmannen maan alueen kautta, ne on lähetettävä sellaisena kuljetuksena, joka on sinetöity alkuperäjäsenvaltiossa ja jonka mukana on terveystodistus.

Sinetöidyt lähetykset voidaan tuoda uudelleen yhteisöön ainoastaan rajatarkastusaseman kautta direktiivin 89/662/EY 6 artiklan mukaisesti.

6. Poiketen siitä, mitä 1–5 kohdassa säädetään, kyseisissä kohdissa tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka ovat sekoittuneet päätöksessä 2000/532/EY vaaralliseksi luetteloidun jätteen kanssa tai ovat sen saastuttamia, saa lähettää muihin jäsenvaltioihin ainoastaan asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädetyin edellytyksin.

▼B

7. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltaisen viranomaisen päätökselle ennalta määritetty aika;

b) lisäedellytykset 4 kohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden lähettämiselle;

c) mallit terveystodistuksille, joiden on oltava lähetysten mukana 5 kohdan mukaisesti; ja

d) edellytykset, joiden täyttyessä näyttelyissä, taiteellisessa toiminnassa sekä diagnostisiin, koulutuksellisiin ja tutkimuksellisiin tarkoituksiin käytettäviksi tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita saa lähettää muihin jäsenvaltioihin, poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetään.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8. Tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteissä voidaan täsmentää edellytykset, joiden täyttyessä toimivaltainen viranomainen voi poiketen siitä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, sallia

a) lannan lähettämisen samalla tilalla sijaitsevien kahden paikan välillä tai tilojen välillä, jotka sijaitsevat yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden raja-alueilla;

b) muiden eläimistä saatavien sivutuotteiden lähettämisen laitosten välillä, jotka sijaitsevat yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden raja-alueilla; ja

c) kuolleiden lemmikki-eläinten lähettämisen poltettavaksi laitokseen, joka sijaitsee yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden raja-alueilla.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

49 artikla

Yhteisön tarkastukset jäsenvaltioissa

1. Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä paikan päällä tarkastuksia, jos se on tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi yhtenäisellä tavalla.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on avustettava asiantuntijoita näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa kaikin tarvittavin tavoin.

Komissio antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tarkastusten tuloksista.

▼B

2. Tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet voidaan vahvistaa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, erityisesti jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyömenettelyn osalta.

50 artikla

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 soveltaminen tiettyihin tarkastuksiin

1. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 46 artiklaa soveltuvin osin tarkastuksiin, jotka yhteisö suorittaa kolmansissa maissa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 50 artiklan 1 kohdan a alakohtaa soveltuvin osin tämän asetuksen 41 artiklan 3 kohdan vaatimusten asteittaiseen käyttöönottoon.

3. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 52 artiklaa soveltuvin osin kolmansien maiden tarkastuksiin jäsenvaltioissa, jotka liittyvät tämän asetuksen mukaisiin toimiin.

II LUKU

Loppusäännökset

51 artikla

Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle toimivaltaansa kuuluvilla aloilla antamansa kansalliset säännökset, jotka liittyvät suoraan tämän asetuksen asianmukaiseen täytäntöönpanoon.

52 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

5. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohdan b alakohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼B

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kaksi kuukautta, 4 kohdan b alakohdassa säädetyksi määräajaksi yksi kuukausi ja 4 kohdan e alakohdassa säädetyksi määräajaksi kaksi kuukautta.

6. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

53 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 4 päivänä kesäkuuta 2011 ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

54 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1774/2002 4 päivästä maaliskuuta 2011.

Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1774/2002 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

55 artikla

Siirtymätoimenpide

Laitoksia ja käyttäjiä, jotka on hyväksytty tai rekisteröity asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti ennen 4 päivää maaliskuuta 2011, pidetään tämän asetuksen mukaisesti hyväksyttyinä tai rekisteröityinä tapauksen mukaan.

56 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä maaliskuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1774/2002	Tämä asetus
1 artikla	1 ja 2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	41 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta
3 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
4 artiklan 1 kohta	8 artikla
4 artiklan 2 kohta	12, 15 ja 16 artikla
4 artiklan 3 kohta	24 artiklan h, i ja j alakohta
4 artiklan 4 kohta	41 artiklan 2 kohdan c alakohta sekä 43 artiklan 3 kohta ja 5 kohdan a alakohta
5 artiklan 1 kohta	9 artikla
5 artiklan 2 kohta	13, 15 ja 16 artikla
5 artiklan 3 kohta	24 artiklan h, i ja j alakohta
5 artiklan 4 kohta	41 artiklan 2 kohdan c alakohta ja 43 artiklan 3 kohta
6 artiklan 1 kohta	10 artikla
6 artiklan 2 kohta	14, 15 ja 16 artikla
6 artiklan 3 kohta	24 artiklan h, i ja j alakohta
7 artikla	21 artikla
8 artikla	48 artikla
9 artikla	22 artikla
10–15 artikla sekä 17 ja 18 artikla	23, 24, 27 ja 44 artikla
16 artikla	6 artikla
19 artikla	31 artikla
20 artiklan 1 kohta	35 ja 36 artikla
20 artiklan 2 kohta	32 artikla
20 artiklan 3 kohta	36 artikla
21 artikla	—
22 artikla	11 artikla
23 artikla	17 ja 18 artikla
24 artikla	19 artikla
25 artikla	28 ja 29 artikla
26 artikla	45, 46 ja 47 artikla
27 artikla	49 artikla
28 artikla	35 artiklan a kohdan ii alakohta ja 41 artiklan 1 kohta
29 artikla	41 ja 42 artikla
30 artikla	41 artiklan 1 kohdan b alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 1774/2002	Tämä asetus
31 artikla	50 artiklan 1 kohta
32 artikla	—
33 artikla	52 artikla
34 artikla	—
35 artikla	15 artiklan 2 kohta ja 51 artikla
36 artikla	—
37 artikla	54 artikla
38 artikla	56 artikla